Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 352
Marţi 10 septembrie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

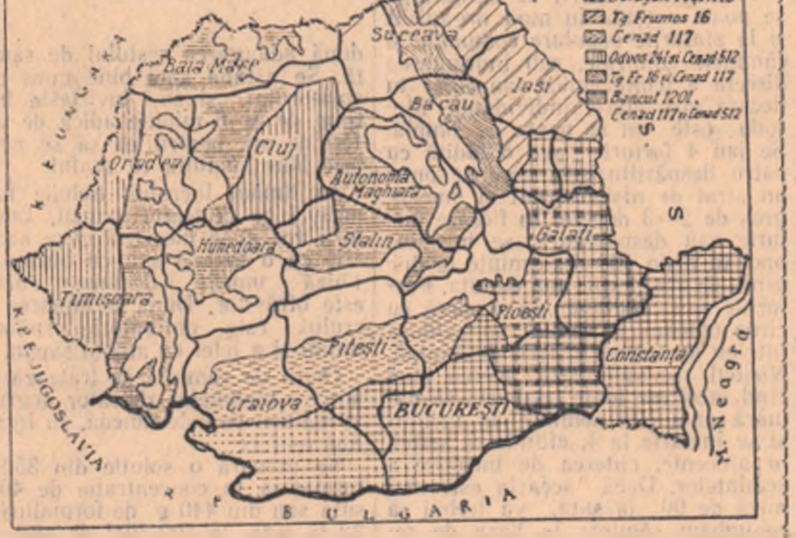
Citiţi IN ACEST NUMĂR

Nici un ceas pierdut în muncile agricole de toamnă!

O nouă raionare a soiurilor de grîu de toamnă

UNA DIN MASURILE AGROTEHNICE de care depinde obţinerea unor producţii sporite la griul de toamnă este şi folosirea seminţelor din soiurile raionate, adică potrivite solului şi climei regiunii respective.

In urma lucrărilor de zonare şi raionare a culturilor agricole s-a constatat că repartizarea de pînă acum a soiurilor de grîu de toamnă nu este cea mai corespunzătoare, fiind nevoie să se întocmească o nouă raionare a acestora (harta de mai sus). Bunăoară, în nord—estul Moldovei, soiul Cenad-117 va fi înlocuit cu soiul

Tg. Frumos-16 care s-a dovedit a fi mult mai potrivit condiţiilor naturale de aici; de asemenea, în sudul Olteniei, soiul A-15 dă rezultate mai bune decît Odvoş-241.

Necesitatea unei mai potrivite raionări a grîului de toamnă s-a făcut simţită şi din cauză că în ultima vreme au fost create noi soiuri valoroase de grîu de toamnă. Aşa este, de pildă, Cenad-512 (productiv şi rezistent la cădere), care va fi introdus în cultura mare începînd cu toamna aceasta, în raioanele mai umede din Ardeal.

Din practica agricolă s-a văzut că prin întrebuinţarea soiurilor raionate se poate obţine la grîu un spor de recoltă de 15—20 la sută. De aceea, sfătuim pe toţi ţăranii muncitori să-şi procure, prin schimb, seminţe recunoscute din soiurile de grîu raionate, care se găsesc în cantităţi mari la bazele de recepţie.

La lumina farurilor

Oprind calul ce trăgea faitonul la marginea ogorului tov. Ion Munteanu, agronomul şef al gospodăriei agricole de stat Ailcăreşti, regiunea Ploeşti, făcu mîna streaşină deasupra sprîncenilor şi privi în zare. Acum, desluşi bine ochii de lumină ai celor 10 tractoare care continuau aratul şi noaptea.

Se îndreptă într-acolo şi în curînd ajunse unde lucra tractoristul Ştefan Zamfir. Vru să-l întrebe cum stă cu aratul, dar Zamfir îi făcu semn să urce pe tractor din mers. Cînd îl simţi pe inginer în spate tractoristul strigă:

— Nu vă supăraţi că n-am oprit. Dar ştiţi... Sîntem în întrecere aprigă. Din suprafaţa de 616 hectare, cît o să fie însămînţată cu grîne acu, în toamnă, mai avem vre-o sută şi sîntem gata! Trei seri la rînd ne-a luat-o înainte alde Ion Vlăsceanu. De data asta, eu şi Aurel Dinicu ne-am pus în gînd să-l întrecem.

— Şi dacă v-o lua-o înainte la toţi Radu Constantin? întrebă inginerul surîzînd.

— Se poate şi asta. E şi Radu băiat bun. Dar nici noi nu pierdem o clipă, cum vedeţi. Şi Zamfir se uita cu grijă în urmă. Plugul lăsa dîre negre drepte. Boroanele prinse de plug sfărîmau bulgării, mărunţindu-i bine.

Agronomul şef sări de pe tractor şi merse mai departe, la ceilalţi. Toate tractoarele arau din plin. Abia după miezul nopţii se înapoie la gospodărie.

Dimineaţa, pe la orele 6, cînd mecanizatorii sosiră la sediul secţiei Cornăţel, unul după altul — sub o remiză îi găsiră pe cîţiva muncitori continuînd selectatul seminţelor. Tractoarele urmau să fie preluate acum de către tractoriştii din schimbul de zi.

— Aţi avut dreptate, îi spuse Ştefan Zamfir, agronomului şef, care îi întîmpină pe mecanizatori vesel şi totodată curios. Constantin Radu ne-a întrecut. Dar şi noi ceilalţi am arat cîte un hectar în plus.

— Apoi nici aceştia nu s-au lăsat mai prejos, făcu tov. inginer Munteanu ardtînd spre remiză. Au pregătit aproape 120 tone de seminţe.

ION DRINCU

Maşinile sînt pregătite temeinic pentru însămînţări

La S.M.T. Romanu, regiunea Galaţi pregătirea utilajului necesar în muncile de toamnă se apropie de sfîrşit. Trăgînd învăţăminte din experienţa campaniei de toamnă din anul trecut — cînd neacordîndu-se atenţia cuvenită reparării calitative a maşinilor, deseori tractoarele şi semănătorile s-au defectat în brazdă — anul acesta, colectivul de muncă al staţiunii a luat măsuri ca lucrările executate să fie recepţionate zilnic, de către mecanicul şef, şeful de atelier şi mecanicul controlor.

Organizîndu-se munca pe echipe alcătuite din cei mai pricepuţi mecanici, procurîndu-se din vreme piesele de schimb necesare, iar altele recondiţionîndu-se în atelierul propriu, încă de acum cîteva zile se terminase revizia şi repararea tuturor tractoarelor şi semănătorilor. De asemenea, au fost alcătuite mai multe cupluri de cîte 2 semănători, ca astfel la unele brigăzi, tractoarele eliberate să fie folosite la arături.

Unde pregătirile lasă de dorit

Pînă de curînd, la S.M.T. Ştefan cel Mare, regiunea Bacău abia fuseseră reparate 10 din cele 20 de semănători cu care este dotată staţiunea.

Neluîndu-se din vreme măsuri ca aceste maşini — aflate încă din primăvară în teren, la diferite unităţi agricole socialiste, — să fie aduse la staţiune şi reparate, conducerea S.M.T.-ului dovedeşte că pregătirea utilajului pentru muncile de toamnă este lăsată pe planul al doilea. De altfel, şi cea mai mare parte a celor 61 de pluguri din staţiune sînt descompletate şi nereglate. Trei selectoare se găsesc cam în aceeaşi situaţie.

Se pune întrebarea: cînd are de gînd conducerea acestei staţiuni să dea dovadă că priveşte cu simţ de răspundere problema bunei pregătiri a maşinilor de care va fi atîta nevoie peste cîteva zile?

Pentru însămînţările de toamnă

La gospodăria agricolă de stat „Justin Georgescu" din regiunea Galaţi se fac intense pregătiri pentru însămînţările de toamnă. In timp ce tractoriştii pregătesc ogorul, alţi muncitori fac selectarea şi tratarea seminţelor. In clişeu: muncitorii gospodăriei executînd selectarea grîului cu ajutorul unui cuplu de 3 selectoare acţionate de un tractor.

Gospodăriile de stat au început însămînţările

Zilele trecute, gospodăriile agricole de stat din regiunile Baia Mare, Autonomă Maghiară, Galaţi, Oradea, Iaşi şi Ploeşti au început însămînţările de toamnă. Printre primele unităţi care au însămînţat orz şi secară, pe zeci de hectare se numără gospodăriile de stat din Ardud şi Satu Mare, regiunea Baia Mare, Valea lui Mihai, regiunea Oradea, etc.

—o—

Recoltează porumbul

Intovărăşirile din raionul Bîrlad au început culesul porumbului. Cele două întovărăşiri din comuna Unţeşti au recoltat porumbul de pe suprafaţa de 22 hectare, eliberînd astfel locul pentru a ara şi însămînţa grîul. Fiind bine muncit, terenul se prezintă curat, fapt ce va permite însămînţarea grîului în condiţii optime.

Totodată, întovărăşirile din raion au început şi recoltarea florii-soarelui. Pe întregul raion, s-au recoltat pînă în ziua de 7 septembrie porumbul de pe 92 de hectare şi floarea soarelui de pe 89 de hectare.

Insămînţările bat la uşă iar pregătirile sînt neterminate

Fapte lăudabile

Muncitorii şi tehnicienii gospodăriei de stat Sculea, raionul Gătaia, regiunea Timişoara, s-au convins din propria experienţă, că numai executînd lucrările agricole la timp şi de bună calitate, folosind îngrăşăminte chimice şi naturale şi sămînţă de soi se pot obţine producţii sporite la hectar. Iată de ce în această gospodărie s-au început încă înainte de terminarea treierişului şi paralel cu strîngerea culturilor de toamnă, **şi muncile de pregătire a însămînţărilor**. Pînă mai zilele trecute, fuseseră executate arături pentru însămînţările de toamnă pe o suprafaţă de peste 2.000 ha. In acelaşi timp, muncitorii din gospodărie au condiţionat cu ajutorul unei batoze adaptate special şi a selectoarelor, peste 15 vagoane de sămînţă, trimiţînd totodată probe la laboratorul de controlul seminţelor din Timişoara.

Conducerea gospodăriei s-a îngrijit din timp şi de aprovizionarea cu mari cantităţi de îngrăşăminte chimice (peste 100.000 tone) cu carburanţi şi piesele de schimb necesare reparării tractoarelor şi maşinilor agricole ş.a.m.d. De asemenea, pentru terminarea la timp şi în condiţii bune a însămînţărilor, mecanizatorii **au pregătit 3 cuple de semănători**.

De necesitatea bunei pregătiri a muncilor de toamnă s-au convins şi colectiviştii din Tormac, Sîngeorge şi Gătaia, care au efectuat pînă acum un volum mare de lucrări.

N-a primit „dispoziţii"

Din păcate însă nu se poate spune acelaşi lucru şi despre celelalte gospodării colective, întovărăşiri agricole şi gospodării individuale din cuprinsul raionului. In gospodăria colectivă din Măureni, de pildă, au fost arate doar 12 hectare din cele peste 200 cîte se vor însămînţa în acest an, iar la colectiva din comuna Fizeş nici măcar unul singur. Ţăranii muncitori individuali din comuna Tirol au arat numai 30 ha. din cele 500 ha. Cei din Ianul Mare la fel. Cît despre selectarea seminţelor, trimiterea de probe la laboratoare, repararea uneltelor agricole, căratul gunoiului la cîmp, nici nu poate fi vorba în marea majoritate a comunelor din acest raion.

Cărui fapt se datoreşte această situaţie? Nu există oare condiţii pentru buna desfăşurare a pregătirilor pentru însămînţare? Dimpotrivă. Terenurile care au fost eliberate de culturi se pot lucra bine. Cu cele 14 selectoare şi 102 trioare care se găsesc în stare de funcţionare se pot condiţiona zilnic vagoane de sămînţă. Se puteau de asemenea trimite pînă acum probe la laboratoarele regionale şi raionale pentru controlul seminţelor.

Secţiunea agricolă a raionului nu a făcut nimic pentru organizarea pregătirilor în vederea însămînţărilor de toamnă pe motiv că... **n-a primit încă dispoziţii de la regiune**. Deosebit de grav este şi faptul că pentru a ascunde lipsa de preocupare în ceea ce priveşte muncile de pregătire a campaniei de însămînţări, secţiunea agricolă raională a recurs la umflarea datelor din situaţia operativă trimisă la regiune. Astfel, în situaţia dată la 26 august a.c. se arată că pe întreg raionul s-a arat, pentru însămînţările de toamnă, 51 de hectare. Aflînd apoi că sînt codaşi la această lucrare tov. planificator a „umflat" situaţia din 31 august şi a comunicat regiunii că au fost făcute arături pe o suprafaţă de... 1.595 ha!

In raionul Gătaia se vor însămînţa în această toamnă cu grîu, orz şi rapiţă peste 20.000 ha. Aceasta înseamnă tot atîtea hectare arate, grăpate şi semănate, peste 3.000 tone sămînţă selectată şi tratată. Un volum mare de lucrări va fi necesar şi la strîngerea culturilor de toamnă.

Pentru buna reuşită a campaniei de toamnă este nevoie ca organele agricole din raionul Gătaia să ia măsuri pentru urgentarea lucrărilor de pregătire a terenului, a selectării seminţelor transportului îngrăşămintelor şi celorlalte lucrări necesare bunei desfăşurări a însămînţărilor din această toamnă.

V. CAZACU

Pentru forestierii din Ciurea

Nu departe de Iaşi, în pădurea Ciurea, s-a născut în ultimii ani o industrie forestieră. Anul trecut, aci a început construirea de locuinţe pentru familiile muncitorilor forestieri din partea locului. Un număr din marile locuinţe (ca cele din fotografia de faţă) au fost terminate şi în ele s-au şi instalat locatari. Altele sînt în construcţie.

Fotografie de G. PAUL

IN BĂRĂGAN

Să punem bază trainică viitoarei recolte de grîu

Ing. EMIL MICLEA
directorul tehnic al staţiunii experimentale I.C.A.R. Mărculeşti.

In Bărăgan anul agricol 1957 nu a fost întrutotul prielnic culturii grîului. Toamna lui 1956 a fost secetoasă, din care cauză grîul s-a însămînţat în mare parte în teren uscat. Cu toate acestea, el a răsărit uniform pînă la intrarea în iarnă şi a înfrăţit bine cu excepţia plantelor însămînţate tîrziu, în noiembrie. După o iarnă blîndă şi cu început de primăvară secetos, ploile din lunile aprilie şi mai au ajutat mult creşterea grîului, mai ales pe terenurile îngrăşate. In faza de burduf, înspicare şi înflorire a urmat însă o perioadă de călduri mari, care au făcut ca plantele să consume din sol însemnate cantităţi de apă. Pierderile de 7—8 litri de apă pe metru pătrat în fiecare zi şi temperatura aerului care uneori a depăşit 35°C la umbră şi 60°C la soare pe sol, au coincis cu formarea bobului; în lanurile de grîu semănate des şi pe terenurile cu o rezervă mică de apă coacerea a fost mult grăbită şi paiele s-au uscat înainte de împlinirea bobului. A doua perioadă de călduri (18—22 iunie), a grăbit şi mai mult coacerea, accentuînd procesul de şiştăvire. La staţiunea I.C.A.R. Mărculeşti cel mai mult au avut de suferit culturile semănate după ierburi perene, care au dat 760 kg la ha, şi după porumb (1.540 kg la ha). Grîul pus după leguminoase a dat 2.100 kg la ha iar cel după ogorul negru 2.750 kg la ha.

Cu toate aceste condiţii caracteristice de climă, producţiile obţinute anul acesta în cîmpia Bărăganului sînt superioare mediilor anilor precedenţi. Aşa bunăoară, la gospodăriile agricole de stat „Jegălia" — raionul Feteşti şi „Partizanul" — raionul Călăraşi s-au obţinut în medie 1.780 şi respectiv 1.890 kg la hectar. De asemenea, colectiviştii din comuna Tudor Vladimirescu au strîns peste 1.700 kg la hectar, iar în staţiunea noastră grîul a produs în medie 1.965 kg la hectar.

Aceste rezultate se datoresc aplicării în mai mare măsură a principalelor reguli agrotehnice cerute de cultura grîului de toamnă. Astfel, grîul a fost semănat aproape peste tot în arătură de vară şi de toamnă, în cadrul epocii optime, cu sămînţă de bună calitate, de asemenea au fost aplicate mai mult şi mai bine îngrăşămintele naturale, şi chimice ş.a.m.d.

Şi în anul acesta a ieşit în evidenţă faptul că în cîmpia Bărăganului pentru a obţine o recoltă mare este necesar ca grîul să fie cultivat pe soluri lucrate în mod corespunzător, bine aprovizionate cu substanţe hrănitoare şi mai ales cu apă. Fenomenul de şiştăvire de care am vorbit la început, ce se produce aproape în fiecare an, datorită secetei poate fi micşorat în mare măsură prin buna executare a lucrărilor solului care duc la adunarea şi păstrarea unei cantităţi cît mai sporite de umezeală în pămînt. De asemenea este necesar să se aplice o îngrăşare raţională, să se menţină culturile curate de buruieni etc.

Cele mai multe dintre măsurile agrotehnice de care am vorbit mai sus se cer a fi executate acum în toamnă, cînd se pune baza recoltei de grîu din anul 1958.

ALEGEREA PLANTEI PREMERGĂTOARE. Din practica cultivatorilor din Bărăgan şi după rezultatele obţinute la staţiunea noastră se poate spune că în această parte a ţării grîul de toamnă reuşeşte cel mai bine după ogorul negru, leguminoase şi rapiţă. Porumbul, grîul şi dughia sînt, premergătoare potrivite, mai ales atunci cînd se aplică o agrotehnică corespunzătoare. Cele mai slabe producţii se obţin la grîu după ovăz, mei şi floarea-soarelui.

LUCRĂRILE DE PREGĂTIRE A TERENULUI. Anul acesta, în cîmpia Bărăganului, după toate plantele premergătoare care au părăsit terenul devreme s-au putut executa arături de bună calitate adînci de 18—20 cm. In unele locuri însă timpul secetos din ultima vreme împiedică executarea lucrărilor la adîncimea mai sus arătată. In asemenea situaţie, se recomandă cultivatorilor să are, mai în faţă, la 12—15 cm, astfel încît să nu se scoată bolovani. **Folosirea grapei stelate ataşate la plug este absolut necesară, în vederea executării unei arături de bună calitate.** Practic s-a constatat că în Bărăgan **însămînţarea grîului în două arături din care una superficială şi alta adîncă duce la sporirea producţiei cu cca. 20—28 la sută.** Terenurile arate în iulie după seceriş, pot fi lucrate acum, dacă pămîntul permite, numai cu discuitorul urmat de grapă, cu condiţia să respectăm adîncimea corespunzătoare distrugerii buruienilor care au

(Continuare în pag. a 3-a)

Colectiviştii PETREC

Priviţi fotografia alăturată şi vă veţi convinge că foto-reporterul nostru a nimerit într-un ceas bun la gospodăria colectivă din Hălchiu. Colectiviştii petrec, sărbătoresc recolta. Petrecerea a ţinut o duminică întreagă, sticlele s-au umplut şi s-au golit de cîteva ori şi, aşa cum se vede din fotografie, sînt destul de multe pe masă. E ceva rău în asta?

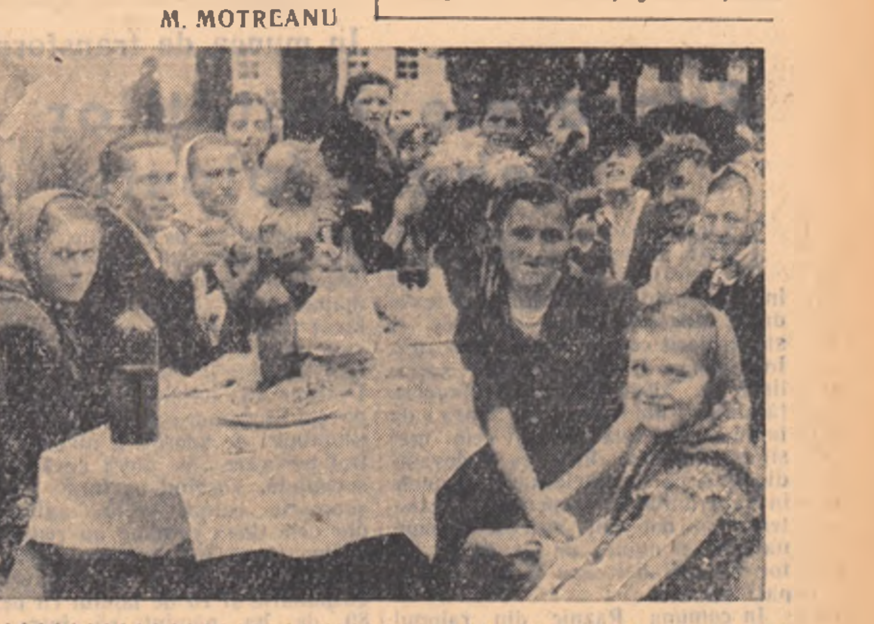
Colectiviştilor din Hălchiu le-au fost oaspeţi membri ai altor gospodării colective din raionul Codlea, muncitori ai fabricii de hîrtie Zărneşti şi o delegaţie chineză. Oaspeţilor de lîngă Oceanul Pacific le-au plăcut bucatele, vinul şi... „Periniţa" pe care au jucat-o cu tot atîta plăcere ca şi colectiviştii din „Ţara Bîrsei".

Aţi fi dorit — ştim — să prezentăm aici şi o fotografie care să poarte titlul „Periniţa". Din păcate nu sîntem în măsură să vă împlinim această dorinţă. Cînd toată lumea juca îl puteam cere fotoreporterului să stea de-o parte şi să fotografieze?

Am vorbit pînă aici numai despre petrecere. Să nu înţelegeţi cumva că cei din Hălchiu doar de petreceri sînt buni. La hectar nu pot scoate 2.343 kg de grîu, 1.928 kg de orz şi 2.136 kg. de ovăz decît oamenii care muncesc cu rîvnă şi pricepere. Alte producţii nu mai înşir. Nu de alta, dar îl ştiu pe tovarăşul Ion Langoci, preşedintele gospodăriei, om hîtru şi mi-ar putea reproşa:

— Ascultă, nene, scrii despre petrecerea noastră de parcă am fi ciocnit paharele spunînd: „2.343 kg de grîu la hectar am obţinut pentru că l-am semănat după o bună premergătoare, în arătură adîncă de vară, am dat culturii îngrăşăminte, am plivit ori de cîte ori a fost nevoie şi am secerat în pîrgă". Or, un asemenea toast nu şi-ar fi avut locul la petrecerea colectiviştilor.

M. MOTREANU

—o—

Se recoltează cartofii

In regiunile Galaţi, Ploeşti, Timişoara, Iaşi şi altele a început recoltarea cartofilor.

Preţurile avantajoase de contractare şi sprijinul acordat de stat în material bun de sămînţă, îngrăşăminte şi credite au făcut să crească suprafeţele cultivate cu cartofi şi producţia la hectar. Anul acesta a fost cultivată cu cartofi o suprafaţă de 262.000 ha faţă de circa 151.000 ha în 1938. S-a extins cultura cartofului în regiunile mari cultivatoare ca regiunea Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, Suceava, Baia Mare, Timişoara şi altele, unde această plantă dă cel mai mare randament datorită condiţiilor prielnice de creştere şi dezvoltare.

Paralel cu mărirea suprafeţei cultivate a crescut şi producţia la hectar.

(Agerpres)

—o—

Creşte volumul lucrărilor mecanizate în regiunea Galaţi

Mecanizatorii din regiunea Galaţi se pregătesc de zor pentru lucrările agricole de toamnă. Ei sînt pe terminate cu revizuirea maşinilor şi tractoarelor, şi totodată continuă arăturile pentru însămînţări. In toamna aceasta, cînd suprafaţa sectorului agricol cooperatist a crescut cu peste 120.000 ha, mecanizatorii din S.M.T-urile regiunii Galaţi vor executa un volum de lucrări cu peste 20.000 hantri mai mare decît în toamna anului trecut. Mecanizarea lucrărilor de arături creşte cu 15 la sută, iar la însămînţări se dublează faţă de toamna anului 1956. Se extinde de asemenea mecanizarea lucrărilor de tocat nutreţuri pentru însilozări, desteleniri, împrăştieri de îngrăşăminte, selecţionarea seminţelor şi recoltarea porumbului.

Pe teme ACTUALE

Cîteva cifre

După cum bine este ştiut în cursul celui de al doilea război mondial, şeptelul din ţara noastră a fost mult micşorat. Totuşi îndeosebi în ultimii ani în satele noastre s-au obţinut o serie de frumoase succese în sectorul zootehnic. Statul nostru democrat-popular sprijină pe scară largă creşterea animalelor şi obţinerea unor cît mai bune rezultate în acest sector al agriculturii.

La sate, în momentul de faţă există 6.800 de staţiuni comunale de montă — cu peste 4.300 mai multe decît înainte de război — fără să mai punem la socoteală alte 500 de staţiuni sezoniere, pastorale şi săteşti. Totodată, staţiunile de montă au în prezent peste 26.000 de tauri — de 5 ori mai mult ca în 1939, peste 14.000 de vieri — de 7 ori mai mulţi şi peste 120.000 de berbeci din rasele cu lînă fină şi semifină. In ultimii ani, în scopul grăbirii acţiunii de îmbunătăţire a raselor de animale, s-au înfiinţat peste 1200 de staţiuni pentru însămînţări artificiale la oi şi 170 la vaci. Pentru ameliorarea raselor de păsări, numai anul acesta s-au organizat 8 centre avicole regionale. Impreună cu cele 118 staţiuni raionale de incubaţie ele au asigurat în acest an clocitul a peste 3 milioane de ouă. De aci, unităţile agricole cooperatiste şi gospodăriile ţărăneşti individuale au primit peste 2 milioane pui de rasă.

In ultimii ani, numărul oilor cu lînă fină şi semifină a crescut cu 56 la sută, iar al vacilor cu 9 la sută.

Deşi în timpul celui de al doilea război mondial şeptelul ţării noastre a scăzut cu circa 400.000 de boi şi vaci, 1.200.000 de porci şi 6 milioane de oi, — azi, faţă de anul 1938, avem cu peste 1.143.000 mai multe bovine, cu 2.190.000 mai mulţi porci, cu peste 1.100.000 mai multe oi etc.

O deosebită atenţie se acordă asigurării hranei şi adăpostirii animalelor. In ultimii ani la sate s-au construit peste 3.500 de grajduri comunale, — adică atît cît nu s-au construit în 80 de ani de guvernare burghezo — moşierească. Şi aceasta, afară de grajdurile şi adăposturile construite în gospodăriile de stat şi cele colective.

In acest an în gospodăriile colective din regiunile Constanţa, Stalin, Timişoara, Oradea şi Cluj s-a introdus mecanizarea lucrărilor în zootehnie cu ajutorul S.M.T.-urilor. Tot anul acesta, în scopul asigurării hranei animalelor s-au făcut lucrări de curăţire şi redare ca păşune a terenurilor nefolosite din cauza vegetaţiei forestiere pe circa 55.000 de hectare. In întreaga ţară vor fi însilozate totodată peste 2 milioane tone de furaje.

Toate aceste cifre şi altele ce se pot da, dovedesc mai grăitor decît orice că în scopul dezvoltării creşterii animalelor în ţara noastră, cu toate greutăţile ce încă mai există şi în acest domeniu se desfăşoară o muncă susţinută, menită să asigure cantităţile de carne, lapte, grăsimi etc. de care au nevoie oamenii muncii

Oameni și locuri din Republica noastră

Cînd gospodarii sînt vrednici

— Și-a făcut Hegyesi casa și poiata de piatră; nu-i mai calcă cocostîrcii coperișele ca la tot creștinul — spuneau cîndva bătrînii din satul Borș, despre cel mai avut dintre săteni.

Au trecut ani și ani de zile și în marginea aceea de țară, deschisă vînturilor pustei, casele celor cîțiva gospodari mai cuprinși căpătau înfățișarea orășenească, pe cînd sarantocii din „Gropoi" se cufundau tot mai adînc în mizerie, cu căsuțele lor ca niște colibe, ferite parcă intr-adins de privirile simandicoase ale turiștilor ce goneau în mașinile lor de ultimul tip către graniță, pe șoseaua asfaltată din apropiere. In răstimp de cîteva decenii generațiile au moștenit una de la alta atîta meșteșug plugăresc cît să se poată ține, de bine de rău, gospodari pe un petec de pămînt, sau chiar numai lucrători cu ziua la coasă, ori la sapă. Unicul intelectual ridicat în acea vreme din mijlocul lor, Gyerki Vince, doctor dentist fără cabinet și clientelă, a naufragiat fatal în propriul său sat natal și a avut prilejul să vadă o prefacere de neînchipuit a acestuia.

Prin 1948, vreo două zeci și cinci de comuniști s-au gîndit că ținînd în arendă cîte un hectar-două de pămînt — din cele 70 de hectare ale statului — n-o să iasă niciodată din sărăcie. Cît de greu a mers pînă au izbutit în 1950 să înființeze împreună cu o mînă de gospodari mai nevoiași, dar „proprietari" îndărătnici, o gospodărie mai mare numai el și „raionul" știu.

— Astăzi — se mîndrește Dezsö Király, vicepreședintele gospodăriei colective „Gh. Doja" — cei 560 de membri din cele 253 de familii sîntem toți deopotrivă stăpîni peste 972 de hectare pe care știm să le prețuim din ce în ce mai mult. După ce am asigurat în anii trecuți mijloacele de creștere a fondului indivizibil, îmbunătățind prin îngrășăminte naturale și chimice, prin iarovizare producția de cereale în primul rînd, vom realiza 20 de q la ha față de 18 q de anul trecut și vom putea obține 3 kg de griu la o zi-muncă, față de 1 kg în anul 1956. Și zilele-muncă nu vor fi puține de fiecare om în gospodărie. Dar mai e și grădinăria...

Vecină cu capitala regiunii Oradea, gospodăria colectivă „Gh. Doja" din Borș e mîndră îndeosebi de grădina ce cuprinde vreo 25 de hectare, din care 15 hectare irigate, care acoperă o mare parte din nevoile de legume și zarzavaturi ale orașului și mai ales sporește uimitor veniturile colectiviștilor. In 1956 ea a adus 40,5 la sută din venitul total al gospodăriei.

— Sectorul legumicol este în creștere, precizează inginerul Ghiman László, care se ocupă îndeaproape de introducerea normelor științifice la toate culturile. Recent a fost înlocuit motorul Diesel al pompei de irigare cu un motor electric, ceea ce asigură continuitatea și operativitatea irigării corespunzătoare a plantațiilor. Curînd vom avea încă o seră, mai încăpătoare și mai modernă decît cea actuală și vom experimenta și o plantație de orez. Ne-a cam încurcat ploaia cu piatră, care a făcut pagube mari și ne încurcă și ADAS-ul care nici la aproape două săptămîni de la sezisare nu a făcut aprecierile cuvenite pentru ca noi să putem folosi terenurile pentru alte culturi.

Unul din marile secrete ale succeselor acestor gospodari este folosirea cît mai rațională, intensivă, nu numai a suprafețelor de teren prin asolamente corespunzătoare și culturi perechi (cartofi iarovizați urmați de varză de toamnă sau conopidă — conopidă urmată de castraveți, ceapă verde, de ardei grași etc.) ci și a tuturor mijloacelor și forțelor de muncă. Deși foarte mult solicitate autocamionul și rutierul bine întreținute au reușit împreună cu celelalte atelaje să acopere nevoile de transport. Dar acestea continuă să crească, de aceea vor mai cumpăra un „Steagul Roșu". Lucrările de întreținere a culturilor de vară au fost în așa fel eșalonate, încît la începerea secerișului — care în acest an s-a făcut mai mult manual, cerealele fiind culcate și înclinate de ploaie și vînt — nu a lipsit nici un colectivist. Întocmai ca în 1954. Imprejurările nefavorabile au dat prilejul pînă și celor din administrație să-și dovedească talentele de secerători pentru ca pierderile să fie cît mai puține. Interesant este că aria electrificată a găzduit pînă în ajunul secerișului și o cultură de porumb de nutreț pentru vite. Nici o palmă de loc nefolosită.

Tovarășul Lajos Gyula, magazionerul, secretar al organizației de bază de partid, zîmbește pe sub mustață cînd amintește, așa în treacăt, un amănunt pe care l-a avut întotdeauna la suflet.

— N-am stat noi tocmai bine cu disciplina muncii la început că și acum mai avem cîte ceva de îndrentat, pe ici, pe colo, dar cu vremea...

Da, cu vremea... și cu munca de lămurire plină de răbdare, țăranul legat de sărăcia lui a ajuns să învețe singur și apoi să demonstreze și altora că „al nostru" este mai tare și mai frumos decît „al meu, al tău, al lui", toate la un loc. Isja Kalman, tînărul cu cele mai multe zile-muncă, face cinste nu numai familiei sale mici, ci și celei mari. Balenyi-și Karoly, care a identificat cel dintîi gîndacul de Colorado înainte de a face pagube, a salvat nu numai cartofii săi ci o adevărată avere a tuturor. „Colectiva" a devenit astfel cea de a doua patrie mică a borșenilor. In adîncul lor și cei care încă n-au intrat o simt astfel. Și aceștia sînt destul de puțini. Ii poți număra după casele vechi din sat printre care colectiviștii au astăzi foarte puține, de cînd țăranii muncitori și-au unit hărnicia ca să alunge sărăcia.

In cîțiva ani de zile satul Borș, o așezare necăjită pînă mai ieri, și-a schimbat înfățișarea atît de mult, încît vizitatorul care e întîmpinat la intrare de un adevărat cartier de locuințe orășenești e ispitit să creadă că acestea sînt roadele cîtorva zeci de ani.

Dar tencuiala proaspătă și cărămida roșie ca un foc în plină ardere dovedesc că aici clocotește intens o viață nouă, căreia vrednicii și întreprinzătorii gospodari colectiviști știu să-i smulgă în fiece clipă îndoit roadele, necunoscute odinioară. Un sat nou, cu oameni noi, care știu să învețe a se gospodări cu toată răspunderea față de marea lor familie și de la care, fără îndoială, pot să învețe și alții.

ION CRIȘAN

La panoul de onoare

In mijlocul frumosului parc amenajat la centrul gospodăriei agricole de stat Jegalia, regiunea Constanța, poate fi văzut un panou de onoare (cel din fotografia de față) construit în forma de prismă hexagonală. Pe fiecare latură a prismei sînt popularizați fruntașii dintr-un sector al gospodăriei. In fața panoului se adună seara după orele de muncă numeroși muncitori. Privind fotografiile și luînd cunoștință de rezultatele obținute de către mecanizatori, mulgători etc. muncitorii sînt stimulați să-și sporească eforturile, în vederea obținerii unor noi și importante succese.

Răspuns la întrebările țăranilor muncitori

Cum se obțin împrumuturi de la cooperativele de credit și economie

Răspundem în cele de mai jos țăranilor muncitori Dumitru Mihalache, Florea Bulumac, Nae Colțan, Gheorghe M. Nicolae, Catriș Pleleanu, și altora din comuna Tomulești, raionul Drăgănești-Vlașca, care ne-au întrebat în ce condiții se pot obține împrumuturi de la cooperativele de credit și economie și cum se restituie sumele ridicate ca împrumut.

Intrebare: **Cine poate să se împrumute la cooperativa de credit și economie și în ce condiții?**

Răspuns: Cooperativele de credit și economie acordă împrumuturi numai membrilor lor, pe baza cererii pe care fiecare solicitant o înaintează individual. In cererea de împrumut (formular-tip) se va arăta scopul pentru care se cere împrumutul, termenele (scadențele) și garanțiile împrumutului. Pe cererea de împrumut va trebui ca președintele și secretarul sfatului popular din comuna solicitantului să pună o viză prin care se atestă exactitatea datelor cuprinse în cerere cu privire la averea pe care el o posedă.

La acordarea împrumutului, consiliul de conducere al cooperativei de credit și economie va ține seama de vechimea solicitantului ca membru al cooperativei, dacă este la curent cu plata părților sociale subscrise, dacă a contribuit la înscrierea de noi membri în cooperativă și în special va avea în vedere nevoile pentru care se cere împrumutul. De pildă, acum în sezonul de toamnă, consiliile de conducere ale cooperativelor de credit și economie vor da întîietate cererilor de împrumut pentru procurarea de semințe necesare sporirii producției agricole, cumpărării de vite etc.

Intrebare: **Ce garanții se cer pentru împrumutul obținut?**

Răspuns: In primul rînd garanțiile arătate de solicitant trebuie să depășească cu 20 la sută valoarea împrumutului. De preferință se vor lua în garanție bunurile cumpărate din împrumut, animale și inventar agricol mare ce se asigură la A.D.A.S. Se pot lua și garanții personale — adică semnăturile a doi membri ai cooperativei de credit și economie, oameni recunoscuți ca buni platnici care au gospodărie și avere proprie. Nu se pot lua garanții ipotecare asupra casei de locuit sau a pămîntului, și nu se primesc în gaj bunuri de folosință casnică (mașini de gătit, de cusut, aparate de radio etc.).

Intrebare: **Ce fel de împrumuturi se pot obține și cum vor fi rambursate?**

Răspuns: Dat fiind scopul pentru care au fost înființate, pe lîngă primirea spre fructificare a economiilor membrilor, cooperativele de credit și economie vin în ajutorul țăranilor muncitori cu împrumuturi pe termen scurt și pe termen lung. Prin împrumuturi pe termen scurt se înțeleg împrumuturile care trebuie să se achite pînă într-un an și care se folosesc pentru culturi de cîmp și legumicole, viticultură, pomicultura, apicultură, îngrășare de animale. Tot împrumuturi pe termen scurt sînt și cele acordate pentru nevoi gospodărești care trebuie rambursate pînă la un an, cu scadențe pînă la șase luni. Prin împrumuturi pe termen lung se înțeleg împrumuturile care se dau pentru scopuri de investiții, adică cumpărări de animale de muncă și de reproducție, de materiale pentru șure, șoproane, pivnițe pentru vin, magazii necesare gospodăriilor țărănești, inventar agricol și completări de goluri în vii și livezi. Aceste împrumuturi se achită în rate, de la 1 la cel mult 3 ani.

La fixarea scadențelor de rambursare a împrumutului, consiliul de conducere al cooperativei de credit și economie ține seama de posibilitățile de plată ale debitorului, mai cu seamă de epocile în care el își valorifică produsele muncii sale. La împrumuturile mici, termenele de achitare vor fi scurte, iar dobînda se încasează înainte (pe întreaga durată a împrumutului). La împrumuturile pe termen lung (de peste 1 an) dobînda se calculează asupra întregii sume datorate de debitori la scadența fiecărei rate din împrumut și se încasează odată cu rata respectivă.

Intrebare: **Ce obligații mai au cei care s-au împrumutat?**

Răspuns: După obținerea împrumuturilor, debitorii au obligația să justifice în termen de 15 zile întrebuințarea sumelor primite. Pentru justificarea împrumuturilor, debitorii vor prezenta cooperativei dovezi din care să rezulte întrebuințarea sumelor în scopul pentru care au fost acordate, (bilete de vite, bonuri, facturi, etc.).

In caz de nejustificare la timp, după ce debitorii au fost somați să prezinte justificări, în 2—3 zile se vor lua măsurile necesare de urmărire.

Scopul împrumuturilor nu poate fi schimbat. De aceea se va atrage atenția debitorilor că le folosească numai în scopurile pentru care au fost acordate. In caz de abateri ei vor fi obligați să le restituie în întregime, imediat.

Debitorii care au folosit numai în parte sumele primite — în scopul pentru care s-au acordat — vor fi obligați să restituie diferența nefolosită.

E bine să știm

Cum să ne asigurăm o sămînță de calitate

Acum, în preajma însămînțărilor de toamnă una din grijile principale ale cultivatorilor trebuie să o constituie asigurarea unei semințe de calitate, *adică curată, cu putere mare de încolțire și sănătoasă.*

Curățirea semințelor de spărturi, pleavă, de semințe de buruieni și alte corpuri străine, trebuie făcută în fiecare unitate agricolă de stat și cooperatistă sau la centrele comunale de condiționat și tratat semințe, cu ajutorul vînturătoarelor, trioarelor și selectoarelor. Trioarele și selectoarele sînt cele mai indicate mijloace, deoarece odată cu curățitul fac și alegerea seminței pe calități, după mărime și greutate. Pentru însămînțări este bine să folosim numai semințele de calitatea I-a, adică cele cu bobul mare și greu, întrucît ele dau plante sănătoase, viguroase și productive.

INCERCAREA PUTERII DE INCOLȚIRE. După curățire, semințelor trebuie să li se încerce și puterea de încolțire. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și cooperativele agricole de producție pot să facă acest lucru la laboratoarele raionale și regionale de controlul semințelor. Insămînțarea trebuie făcută numai pe baza buletinului de analiză eliberat de aceste laboratoare și care confirmă că sămînța este bună.

Verificarea puterii de germinație se poate executa în mod organizat și la sfaturile populare comunale și căminele culturale, sub îndrumarea directă a tehnicienilor sau chiar în fiecare gospodărie individuală. Metoda este cît se poate de simplă. Se iau 4 farfurii sau o lădiță cu patru despărțituri, în care se pune un strat de nisip cernut și umezit, gros de 2—3 degete. In fiecare farfurie sau despărțitură, se introduc apoi în nisip 100 de semințe la distanța de cca. 1 cm. una de alta. Farfuriile sau lădițele se acoperă cu cîrpe umede și se țin la căldură într-un loc aerisit și ferit de lumină. Nisipul se va umezi mereu pînă cînd încolțesc toate boabele; se numără apoi cîte semințe au încolțit și se împarte la 4, aflîndu-se astfel, în procente, puterea de încolțire a semințelor. Dacă aceasta este mai mică de 90 la sută, va trebui să schimbăm sămînța la baza de recepție cu sămînță de soi, curată și cu putere mare de încolțire.

TRATAREA. După curățirea și verificarea puterii de încolțire, semințele de grîu și orz de toamnă se vor trata, cu cîteva zile înainte de însămînțare, împotriva mălurii și tăciunelui.

Tratarea grîului împotriva mălurii se face pe cale uscată, în porzolatoare sau în butoaie cu capacitate de circa 100 litri, cu prafuri (tabavit, granisan, agronal) care se găsesc de vînzare la orice cooperativă sătească. La 100 kg de sămînță sînt necesare 200 g de praf. Cantitatea de sămînță ce se tratează odată în porzolator este de 50—60 kg, astfel încît aproximativ o treime din volumul lui să rămînă gol.

Pentru ușurarea muncii, înainte de începerea tratamentului se va cîntări o cantitate de grîu egală cu trei sferturi din volumul porzolatorului și se va pregăti o măsură corespunzătoare volumului semințelor (un vas, o ladă de lemn etc); apoi se va calcula cantitatea de praf antimăluric necesar, pregătindu-se și pentru acesta o măsură potrivită. Cantitatea de praf se împarte în două părți egale: prima se introduce după ce s-a pus în porzolator jumătate din cantitatea de sămînță ce trebuie tratată, iar cea de a doua

după adăugarea restului de sămînță. Se astupă apoi bine gura porzolatorului și se învîrtește încet timp de 5—6 minute adică de vreo 150 de ori, pentru ca să se amestece bine sămînța cu praful.

In timpul lucrului, trebuie luate măsuri de protecția muncii. Lucrătorii vor avea nasul și gura acoperite cu o batistă sau cu bucată de pînză umedă deoarece praful este otrăvitor. După terminarea lucrului, este obligatorie spălarea mîinii și a feței cu apă și săpun.

Orzul de sămînță se tratează împotriva tăciunelui zburător negru și mălurii pe cale umedă, cu formalină astfel:

Se prepară o soluție din 350 g formalină în concentrație de 40 la sută sau din 440 g de formalină de 32 la sută, la 100 litri de apă. Soluția astfel pregătită se pune într-o hîrdaie de dimensiuni potrivite — aproximativ 65 cm înălțime, 75 cm diametru în partea de sus și 65 cm diametru la fund. Sămînța de orz se pune în coșuri care se cufundă apoi în soluție unde se țin timp de 10 minute. După aceea, se scoate sămînța și se întinde pentru uscare la umbră.

SĂ ALEGEM PORUMBUL DE SĂMÎNȚĂ DIN LAN

Printre măsurile recomandate în scopul măririi producției la porumb, o însemnătate deosebită are și alegerea știuleților pentru sămînța din lan.

Alegerea se face înainte de recoltarea culturii, iar plantele găsite cele mai potrivite se însemnă cu etichete, lînă neagră sau alte mijloace. Porumbii aleși trebuie să fie sănătoși, bine dezvoltați, viguroși și să aibă caracterele solului respectiv. Se recomandă ca știuleții plantelor însemnate să fie așezați în partea de jos a tulpinii, deoarece de obicei aceștia se coc mai repede.

Inainte de recoltare se face o ultimă și atentă verificare a plantelor însemnate, îndepărtînd pe cele lovite, atinse de grindină sau atacate de boli și dăunători.

Recoltarea se face cu mîna prin ruperea știuleților cu pănușe cu tot atunci cînd plantele s-au îngălbenit iar boabele sînt tari, sticloase și se desfac ușor de pe știulete. Știuleții pentru sămînță trebuie să fie suficient de mari, cu coada scurtă și bine îmbrăcați în pănușe.

După recoltare, porumbul se transportă la magazie, unde se curăță de pănușe și se face ultima alegere a celui mai bun material pentru sămînță. La curățat se lasă la fiecare știulete 3-4 pănușe răsfrînte, care vor servi la legatul în cununi pentru păstrare. Cu acest prilej, se cercetează atent fiecare știulete în parte păstrîndu-se numai cei sănătoși, de mărime normală, cu însușirile solului, cu boabe asemănătoare ca formă și culoare și cu rîndurile drepte, bine încheiate și complet acoperite cu boabe, atît la vîrf cît și la bază.

La solul „dinte de cal" se înlătură știuleții care au boabe prea lungi deoarece acestea intrînd adînc în ciocălău se usucă greu.

In munca de transformare socialistă a agriculturii

Succesele unităților cooperatiste trebuie folosite din plin

Dintre toate argumentele posibile faptele s-au dovedit a fi cele mai convingătoare. Este în firea omului să creadă mai lesne drept adevărat ceea ce vede și simte, decît ceea ce aude de la alții. In munca de transformare socialistă a agriculturii, convingerea țăranilor muncitori pe bază de fapte este una dintre cele mai sigure metode. Practica a dovedit din plin că în satele sau comunele în care unitățile cooperatiste existente au dobîndit succese însemnate, și în munca de lărgire a sectorului socialist s-au făcut serioși pași înainte.

In comuna Raznic din raionul Filiași, de pildă, există două întovărășiri agricole temeinic dezvoltate din punct de vedere economic. Executînd toate lucrările în comun, folosind mijloacele mecanizate ale statului la majoritatea lucrărilor, întovărășirea „1907" din această comună a obținut anul acesta la grîu o producție de peste 1.900 kg la ha., în timp ce media la hectar pe comună a fost sub 1.500 kg. Această diferență de producție între media pe comună și cea din întovărășire a constituit unul din argumentele de bază ale agitatorilor din Raznic în munca de cooperativizare a agriculturii. Pe lîngă faptul că au explicat țăranilor muncitori căror cauze se datorează această diferență de recoltă, ei au avut putința ca pe cei care nu se lăsau convinși să-i ducă la fața locului, arătîndu-le concret că într-adevăr așa stau lucrurile. Rezultatul: în ultima vreme, întovărășirea „1907" din Raznic a crescut cu 101 membri și 108 ha, iar cealaltă întovărășire din comună, „Drumul fericirii", cu 30 familii și 82 ha.

Dar nu numai recoltele mari dobîndite de unitățile cooperatiste pot servi ca argumente în munca de transformare socialistă a satelor. Creșterea nivelului de trai al colectiviștilor, cooperatorilor și întovărășiților constituie și ea un puternic mijloc de agitație. In comunele Celaru și Scărișoara din raionul Caracal, spre exemplu, majoritatea colectiviștilor și-au făcut case noi și aproape 80 la sută dintre ei au în momentul de față biciclete și aparate de radio. Desigur că aceste fapte constituie dovezi grăitoare asupra posibilităților mari de sporire a nivelului de trai pe care le oferă agricultura socialistă. Vorbind pe larg despre succesele colectiviștilor, agitatorii din cele două comune au reușit în ultima lună să convingă 63 de familii cu 314 ha să intre în prima gospodărie și 25 de familii cu peste 80 de ha pămînt să intre în cealaltă.

Sînt și cazuri însă cînd deși într-o comună există unități agricole cooperatiste bine dezvoltate, totuși munca de transformare socialistă a agriculturii merge slab. Un astfel de exemplu ni-l oferă comuna Fărcașele care are una dintre cele mai bune gospodării colective din raionul Caracal. La această gospodărie, media recoltei de grîu din vara aceasta s-a cifrat în jurul a 1.900 kg la ha. Ca și în comunele Scărișoara și Celaru, din același raion, mulți dintre membrii gospodăriei colective din Fărcașele și-au construit case noi, și-au cumpărat biciclete, aparate de radio, mobilă. Totuși aceste succese ale lor nu au fost popularizate de către agitatori în comună, nu au fost folosite așa cum se cuvenea în scopul demonstrării superiorității muncii în comun. Astfel se explică faptul că în Fărcașele munca de transformare socialistă a agriculturii bate pasul pe loc.

Dacă agitatorii de aci ar fi popularizat pe colectiviști ca Gheorghe Ilie, Vlad Ion, Barbu Dumitru, care la împărțirea avansului de 40 la sută din producția anului acesta au primit în jurul a 1.500 kg de grîu și însemnate cantități de orz, mazăre, ceapă etc, desigur că munca lor ar fi dat altfel de roade. Iar dacă ar fi organizat și cîteva vizite ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale la gospodăria colectivă sau acasă la colectiviști — era și mai bine. Astfel stau lucrurile și în satele Apele Vii și Fălcoiu din același raion și în Scălești, Valea lui Patru, Răcari din raionul Filiași, unde deși există unități cooperatiste puternice, succesele acestora sînt slab folosite de către agitatori în munca politică.

Organele de partid și de stat din raioanele Caracal și Filiași care răspund de munca de cooperativizare a agriculturii au datoria de a instrui temeinic pe agitatori, de a-i înarma cu metode de muncă specifice locului, de a-i învăța cum să popularizeze și să folosească din plin succesele unităților cooperatiste din satele și comunele unde își duc activitatea. Folosind în munca politică succesele unităților agricole cooperatiste, agitatorii din cele două raioane vor reuși să asigure un ritm mai rapid transformării socialiste a agriculturii.

V. POMPILIU

Un poștaș... SENTIMENTAL

Ați auzit cumva de Geaman Andrei? E factor poștal în comuna Gloduri, raionul Bacău. Om cu principii și foarte sentimental. Bunăoară, iubește atît de mult ziarul nostru încît nu-l mai dă abonaților. (Așa-s sentimentalii: uituci. Iar dacă sînt poștași, trăiesc cu geanta în... nori). Și are dreptate. Căci dacă împarte ziarul abonaților există pericolul ca... aceștia să-l oprească, apoi să-l citească. Iar pentru această păcătoasă meteahnă a abonaților, Andrei Geamăn să rămînă fără ziare în casă? Pe urmă, dacă n-ai ziare în casă, ce mai pune nevasta pe masă, pe sobă, pe rafturi, ca să nu se așeze praful direct pe lemn și în geam, ca să nu-l bată soarele în cap pe bărbat? Sau ce se face Andrei Geamăn dacă are de împachetat ceva și-i lipsește ziarul? Să se ducă să cumpere de la cooperativă? Păi atunci la ce mai este el factor... de răspundere în sat, adică factor poștal, adică stăpîn absolut peste abonamente, abonați și scrisori?

Dar Geamăn Andrei mai are o calitate. E și ambițios nevoie mare. (Pentru aceasta oficiul poștal Seculeni și cel raional chiar, ar trebui să-l aibă în vedere). Cînd Geamăn s-a supărat cu cineva din sat, apoi Dumnezeu știe dacă acela va mai primi scrisorile sau ziarele. Așa vrea Geamăn, așa trebuie să se întîmple. Cui nu-i place — ar spune el, să-și aducă.. singur scrisorile și ziarele. Să-și facă o poștă proprie, treaba lui.

Și în ceea ce privește operativitatea factorului poștal din Gloduri se pot spune de asemenea multe. Dacă vrei să afli de ți-a venit vreo scrisoare, atunci trebuie să te duci acasă la Geamăn și să scotocești cu răbdare prin casă, și mai ales pe polițe. Fiindcă uneori plicurile mai măricele sînt bune de capac pentru oalele cu lapte prins.

Invățătoarea Laura Maftei n-a știut acest lucru. Și a trebuit să aștepte două săptămîni pînă ce altcineva a zărit în casa lui Geamăn două plicuri cu adresa ei.

Dar factorul poștal din Gloduri are și... realizări. A reușit astfel să-i ducă cu vorba luni de zile pe sătenii care au cerut să-i aboneze la ziarul nostru, ca și la alte ziare. Și — ceea ce constituie o realizare excepțională — Geamăn Andrei mai reușește încă să stea într-o funcție în care de fapt se pare că nu are ce căuta.

De ce oare oficiul poștal raional sau regional Bacău nu trimit un plic și cîteva rînduri (în care să fie citate și unele prevederi din codul muncii) pe adresa factorului poștal Geamăn Andrei din comuna Gloduri?

Se tem oare aceste servicii că factorul poștal nu va înmîna scrisoarea... adrisantului?

LUCIAN DRAJNA
După o corespondență de **GH. POPIAC**

SATIRA ȘI UMOR

In unele gospodării agricole de stat pregătirile pentru vinificație se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător.

TEHNICIANUL: Parcă ziceai ca mai ai un ajutor la reparatul butoaielor...
MEȘTERUL DOGAR: Păi da. Eu dreg doagele și el spală putina...

BOABE DE PIPER

La fîntînă

Știți cîte fîntîni cu apă de băut sînt în comuna Dumitra din raionul Năsăud? N-aveți de unde să știți. De aceea v-o spunem noi. Una. Veți zice poate: una și bună. Dar vezi că nu-i așa. E una dar și aia... stricată. Din care pricină aprovizionarea cu apă a gospodarilor din comună se face tare anevoie.

Intrebarea e: dintre cei care răspund de buna gospodărire a comunei nu intră nimeni la... apă?

La rînd dar nu ca la moară

Cam „pe sprînceană" se procedează uneori la moara din comuna Vlădila, raionul Caracal. Ordinea în care se macină aici nu e și aceeași în care vin țăranii la moară. Cei care au „cunoștințe" o iau numaidecît înaintea altora, din care pricină unii țărani izbutesc să macine abia după ce fac un stagiu de așteptare de trei-patru zile.

Iată așadar că sînt și necazuri cînd la moară se stă la rînd nu... ca la moară!

Difuzare în... dulap

Asa așteptare ca cea de mai sus e însă nimica toată față de așteptarea la care sînt supuse corespondența și ziarele destinate locuitorilor din comuna Chioara, raionul Fetești. Ca sa nu-și bată capul cu ele, referenta Frusina Focșeneanu le ține închise cîte două-trei săptămîni într-un dulap, la sfatul popular comunal.

Oare la Chioara n-are nimeni ochi să vadă treaba asta?

Încă o rubrică în registrul de venituri

Frumos a crescut sorgul cultivat in cimpul experimental al gospodăriei colective „Zorile" din Turnişor-Sibiu. Pe bună dreptate, brigadierul legumicol Eugen Schmelzer (stinga) îi spune contabilului Munteanu:

— Pentru la anul, deschizi şi sorgului o rubrică in registrul de venituri. Il trecem in cultura mare.

Din raioanele în prag de colectivizare

● Din satele regiunii Constanţa sosesc zilnic veşti care anunţă noile succese dobindite în uriaşa luptă pentru transformarea socialistă a agriculturii. Intr-un singur raion, Adam Clisi, s-au depus în decurs de opt zile un număr de 153 cereri prin care membrii întovărăşirii işi exprimau dorinţa de a-şi munci pămîntul în marea familie a colectiviştilor. Odată cu intrarea acestora s-au mai adăugat suprafeţelor gospodăriilor colective încă 572 ha teren.

● Şi în raionul Medgidia tot mai mulţi întovărăşiţi işi exprimă dorinţa de a trece la o formă superioară de lucrare în comun a pămîntului. Comuniştii Selchet Omer, Gh. Cosma şi Constantin Moşoi din comuna Galeşu au fost primii dintre membrii întovărăşirii agricole „Voinţa" care au depus cerere de intrare în gospodăria colectivă. Exemplul lor a fost urmat şi de alţi întovărăşiţi, astfel că în numai trei zile 18 familii, aducînd cu ele pămîntul, animalele şi atelajele respective, au intrat în gospodăria colectivă. In întreg raionul, numai în zilele de 28 şi 29 august au depus cereri 211 întovărăşiţi. Gospodăria colectivă din comuna Nicolae Bălcescu a primit în aceste zile 41 de cereri: cea din satul Dorobanţu 24, cea din Basarabi 18 etc.

● După completa colectivizare a raionului Hîrşova, munca de lămurire şi atragere a ţăranilor muncitori întovărăşiţi în gospodăriile agricole colective a luat un avînt şi mai mare. Factorul hotărîtor, care a contribuit în cea mai mare măsură la convingerea producătorilor că munca în comun pe tarlalele fără haturi, executată cu mijloace mecanizate, este superioară, l-au constituit recoltele bogate dobîndite în acest an de colectivişti, recolte ce întrece cu 20 pînă la 35 la sută cele obţinute de întovărăşiţi. Membrii întovărăşirilor din satele Neatîrnarea, Almagea, Zebil şi altele din raionul Istria au trecut cu toţii în gospodării colective. In luna august pe întreaga regiune Constanţa, au intrat în gospodării colective 6.500 ţărani muncitori întovărăşiţi, cu peste 30.000 ha teren arabil, iar în primele 5 zile ale lunii septembrie alte 5.000 de familii li s-au alăturat. In prezent procentul de colectivizare a regiunii Constanţa a atins 67 la sută din suprafaţa agricolă.

Mai mult interes faţă de însilozarea furajelor în regiunea Ploeşti

In întreaga ţară în momentul de faţă se desfăşoară cu intensitate în silozarea furajelor necesare animalelor în perioada de stabulaţie. Pentru a vedea cum se desfăşoară această acţiune în gospodăriile de stat din regiunea Ploeşti şi ce rezultate s-au obţinut aci pînă acum, ne-am adresat în primul rînd tov. Nicolae Borcescu, inginer zootehnist al Trustului Gostat Ploeşti.

— In problema aceasta nu stăm prost — ne-a spus tov. Borcescu. Ne-au confirmat-o chiar şi unii tovarăşi din Departamentul nostru acum cîteva zile, cînd am fost la Bucureşti. Avem de însilozat... Dar mai bine să ne uităm în situaţie, fiindcă ştiţi... memoria de multe ori te poate înşela. Iată avem de însilozat 12.182 de tone. După cum arată situaţia, am realizat pînă la 30 august 8.400 de tone. In cîteva zile, vom termina această acţiune.

Mulţumit parcă de aceste rezultate, inginerul ne-a şi înminat situaţia respectivă pentru a ne convinge. Cercetînd cu atenţie însă ne-am dat seama că apropierea de realizare a planului se datorează unor gospodării care şi-au depăşit cu mult sarcinile de însilozare. De pildă, la gospodăria de stat Puchenii Mari (director tov. Constantin Marcenco), planul a fost realizat în proporţie de 180 la sută; la gospodăria Răduceşti 140 la sută etc.

In timp ce aceste gospodării s-au preocupat intens de acţiunea însilozării, altele ca: Săhăteni, Stilpu etc. care au un puternic sector zootehnic, au neglijat această problemă. Firesc, se pune întrebarea: Ce a făcut Trustul Gostat pentru a impulsiona această acţiune şi în unităţile rămase în urmă?

Dar poate că în gospodăriile colective şi la staţiunile de montă din această regiune situaţia însilozării furajelor e mai bună. Să vedem: In raionul Ploeşti principala cultură planificată spre a fi însilozată este porumbul. In unele gospodării colective ca cele din Romîneşti, Tîrgşorul Vechi şi Nou însilozarea porumbului furajer a început cînd acesta a fost în faza lapte-ceară. Ce e drept, la unele staţiuni de montă din cuprinsul raionului s-a făcut acest lucru. In total, pînă acum cîteva zile, s-a însilozat 200 tone din 400 planificate la gospodăriile colective, iar la staţiunile de montă 66 de tone din 200 planificate. După rezultatele obţinute pînă acum, aşadar, se constată că acţiunea de însilozare a furajelor — n-a fost în centrul preocupării organelor agricole şi de stat. Dimpotrivă, acestea au neglijat-o.

— Ce ne puteţi spune despre desfăşurarea muncii de însilozare a furajelor în gospodăriile colective? am întrebat-o pe inginera zootehnistă a raionului, tov. Paula Balea.

— Părerea mea este că însilozarea furajelor în gospodăriile colective care n-au animale mari nu-şi are rostul. Văd că totuşi unele dintre ele au însilozat...

— Dar în cadrul staţiunilor de montă de ce merg încet însilozările de furaje? l-am iscodit şi pe tehnicianul Mircea Bădilă, şeful serviciului bazei furajere de la raion.

— Apoi e greu să-i faci pe cei de la comună să însilozeze porumbul pentru reproducători. Numai cel care nu face această muncă nu ştie ce-i aia greutate. Da, da! Intrebaţi-mă pe mine. Dar cu răbdare se vor face. Totul va fi bine pînă la urmă.

— Cînd? l-am întrebat noi, amintindu-i că porumbul de siloz e aproape uscat.

— Va merge şi aşa. La urma urmei tot porumb va fi.

Dar iată şi un alt răspuns care demonstrează superficialitatea cu care unele organe agricole din regiunea Ploeşti privesc această problemă. Administratorul lotului zoopastoral din comuna Balta Doamnei, Vasile N. Constantin, întrebat asupra rămînerii în urmă a însilozării porumbului furajer, ne-a răspuns întocmai ca leneşul din povestea cu „muieţi-le posmagii".

— Am însiloza noi, dar... e greu. Foarte greu de săpat gropile. Şi e şi mai greu de tocat porumbul. Dacă am avea o groapă făcută şi o tocătoare care să meargă de una singură, am însiloza. Dar aşa... Eu ştiu, să mai vedem. Poate se încumetă altcineva să facă acest lucru... Eu în niciun caz.

*

Cam la fel stau lucrurile şi în comuna Stilpu din raionul Buzău, unde sînt două unităţi socialiste: o gospodărie agricolă de stat şi o gospodărie agricolă colectivă. Ambele gospodării au de însilozat porumb furajer, dar nici una din ele nu se preocupă cu simţ de răspundere de rezolvarea acestei probleme. Conducerile acestor gospodării au lăsat ca acţiunea de însilozare să se desfăşoare de la sine.

La gospodăria agricolă de stat, din 300 de vagoane de furaje planificate spre a fi însilozate s-a realizat pînă zilele trecute doar 56 la sută. Nu e de mirare că lucrurile stau astfel de vreme ce conducerea acestei gospodării nu a dat atenţia cuvenită pregătirii din vreme a locurilor de depozitare a furajelor şi folosirii cu pricepere a tocătorilor existente. De asemenea, nici munca n-a fost organizată pe echipe, aşa cum era nevoie.

Urmînd „exemplul" gospodăriei de stat şi gospodăria colectivă din comună a lăsat însilozarea pentru mai tîrziu. Tov. preşedinte Valeriu Dumitru ne-a spus de altfel pe şleau că vor fi însilozate furajele după ce această acţiune va fi terminată la gospodăria agricolă de stat.

*

După cum se vede însilozarea furajelor în regiunea Ploeşti se desfăşoară nelngăduit de încet. Pe regiune din totalul de 14.658 de tone furaje, cît trebuiau să fie însilozate pînă acum s-a realizat doar 3.976 tone, adică 27,1 la sută. Sînt rămase îndeosebi în urmă raioanele: Pogoanele, Cîmpina, Teleajen, Beceni unde nu s-au însilozat decît între 2—5 la sută din necesarul planificat.

Faţă de această situaţie organele agricole şi de stat din regiunea Ploeşti trebuie să ia de urgenţă măsurile ce se impun ca întreaga cantitate de furaje planificată să fie însilozată cît mai repede.

GH. ROŞU şi P. DACU

Raid – anchetă

Iarna se apropie, construcţiile nu sînt gata

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective depinde în mare măsură de felul cum este îndeplinit planul de construcţii. Atît fermele zootehnice, cît şi alte ramuri de producţie din cadrul gospodăriilor colective, au nevoie de construcţii trainice, bine amplasate, adecvate scopului pentru care au fost ridicate. Situaţia construcţiilor în gospodăriile colective din raionul Caracal constituie obiectul acestui raid-anchetă.

FOLOSESC RESURSELE LOCALE

De departe, privirea ţi se opreşte asupra unei porţi mari, pe stîlpii căreia este prinsă firma: „Gospodăria agricolă colectivă „Scînteia" comuna Cioroiu". Intrăm în curte. De o parte şi de alta a curţii — grajduri, magazii, silozuri din beton pentru furaje şi alte construcţii amplasate la loc potrivit. Iată maternitatea scroafelor. „Stop, desinfectaţi picioarele!" — îţi ordonă tăbliţa de la intrare. Inăuntru totul e de un alb ca laptele. Echipa zootehnică nu face deloc economie de var, spoieşte şi stropeşte mai în fiecare lună cele 15 boxe, duşumeaua, padocurile din faţa maternităţii, coteţul păsărilor, podeaua grajdului şi peste tot unde este nevoie. Se vede cît colo că aci lucrează gospodari harnici şi chibzuiţi. Il întrebăm pe preşedinte: cum aţi reuşit să ridicaţi atîtea construcţii? Răspunsul nu întîrzie să vină: De mare ajutor ne-au fost şi creditele acordate de stat, dar cea mai mare parte din clădirile ce se văd aici sînt făcute din resurse locale...

Intr-adevăr, colectiviştii din Cioroiu au ştiut să folosească din plin resursele locale. Ori de cîte ori s-a hotărît construirea vreunei clădiri, adunarea generală a contribuit mult la descoperirea posibilităţilor locale. Grajdul, care poate adăposti 50 de vite mari, una din magazii, atelierul de fierărie, clădirea pentru cazanul de ţuică, saivanul şi o remiză de unelte au fost ridicate aproape numai cu resurse proprii. La acoperirea construcţiilor s-au folosit pe lîngă ţiglă paiele şi stuful. Construcţiile sînt trainice şi, mai mult decît atît, ţin seama de planul de perspectivă al gospodăriei.

UNDE E CHIBZUIALĂ SÎNT ŞI ECONOMII...

In fiecare an, cînd se alcătuieşte planul de producţie, membrii gospodăriei colective „1 Mai" din Corlăteşti nu uită să prevadă şi construcţiile de care au nevoie. Bunăoară, la începutul anului trecut, ei au hotărît să construiască un coteţ modern pentru ferma de păsări.

De la Banca Agricolă au împrumutat banii necesari potrivit devizului întocmit: 26.415 lei. După aceea au cumpărat materialele şi au început lucrul. Muncind cu chibzuială şi spirit de economie, lucrarea a costat mai puţin cu aproape 6.500 lei. S-au folosit lemnul şi cărămizile sparte, rămase de la o construcţie ridicată mai de mult, iar meseriaşii, aleşi dintre colectivişti, au redus consumul de materiale.

Cu o parte din banii economisiţi gospodăria a cumpărat cimentul necesar betonării liniei grajdului. Altă parte au fost folosiţi pentru întreţinerea unor clădiri. Trebuie spus că pentru ridicarea unei clădiri de care aveau nevoie atelierele s-a întocmit un deviz de numai 22.999,69 lei.

Construcţia evaluată de specialişti la o sumă mult mai mare decît devizul întocmit, a costat gospodăria doar cca 14.000 de lei. Cu cei aproape 9.000 de lei economisiţi colectiviştii au cumpărat 20 m.c. cherestea.

...IAR UNDE NU-I CAP VAI... DE FONDURI

Cît priveşte recoltele gospodăria colectivă „Unirea" din comuna Stoeneşti obţine rezultate bune. In privinţa construcţiilor activitatea gospodăriei nu mai e de laudă.

Din capul locului se vede că membrii consiliului de conducere nu s-au gîndit ce şi cum să construiască. Amplasarea clădirilor este defectuoasă. (Aici e vina nu numai a conducerii gospodăriei c, în primul rînd, a comisiei raionale de amplasare). Astfel, o parte din construcţii au fost ridicate drept în mijlocul satului pe un loc strîmt şi foarte aglomerat, iar altele au fost risipite în plin cîmp fapt ce duce la pierderi de teren agricol. Dar nu acesta e lucrul cel mai rău şi mai costisitor. Felul cum s-au executat clădirile îi usturǎ inima pe colectivişti. Nu exagerez nici un pic spunînd că în gospodăria din Stoeneşti nici o construcţie nu e complet terminată deşi unele au fost începute încă din anul 1951! Să luăm, de pildă, grajdul vacilor şi cailor, început prin 1951: nici acum nu e podit, linia nu e betonată sau pardosită: acoperişul a fost prost executat, iar la cele mai multe ferestre lipsesc geamurile. Atelierul de fierărie, uzina electrică (ce nu funcţionează de multă vreme), magazia pentru cereale, maternitatea pentru vaci etc. sînt în aceeaşi situaţie. In afară de aceasta maternitatea vacilor este şi neigenică.

Faţă de cele arătate se pune firesc întrebarea: care-s cauzele ce au făcut ca nici una din construcţii să nu fie complet terminată?

Conducerea actuală invocă lipsa de fonduri şi, mai ales, greutăţile în aprovizionarea cu materiale. Motivul este neîntemeiat. Bani au existat chiar mai mult decît trebuiau, iar materialele se puteau procura. Nepăsarea pentru construcţii a conducerii gospodăriei, generată de faptul că în trei ani s-au schimbat trei preşedinţi este singura cauză a situaţiei actuale.

Sîntem încredinţaţi însă că această nepăsare va fi grabnic curmată şi în timpul ce a mai rămas pînă la căderea iernii, construcţiile vor fi terminate.

SILOZURILE PENTRU FURAJE — CONSTRUCŢII MICI DAR IMPORTANTE

Preţuind nutreţul murat, majoritatea gospodăriilor colective din raion au luat din vreme măsuri de construire a silozurilor. Primii care au însilozat în vara aceasta nutreţul au fost colectiviştii din Cioroiu. Ei au făcut două silozuri din beton armat, capacitatea fiecăruia fiind de 30 de tone. Nici colectiviştii din Cezieni nu s-au lăsat mai prejos: au construit şi ei două silozuri cu o capacitate de 70 tone.

Regretabil este însă faptul că unele gospodării colective tărăgănează construcţia silozurilor. Exemplul grăitor este gospodăria colectivă din Draghiceni, care deşi îşi planificase să mureze 120 tone porumb furajer, n-a construit nici un fel de siloz.

O COMISIE CARE NU EXISTĂ

Şi în raionul Caracal există o comisie de amplasare a construcţiilor. Ce e drept, la începutul activităţii sale s-a întrunit aproape întotdeauna cînd a fost nevoie. Din păcate însă activitatea acestei comisii s-a rezumat încă de pe atunci numai la alegerea terenului de construcţii, iar restul de probleme au fost lăsate numai în seama consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective.

Cu o asemenea comisie nu-i de mirare că în raion ritmul construcţiilor s-a încetinit îngrijorător de mult în timp ce nevoile de producţie ale unităţilor agricole cooperatiste reclamă noi şi noi clădiri. Neîndrumate, unele gospodării colective au lăsat construcţiile neisprăvite (aşa cum s-a întîmplat la Stoeneşti), altele au executat lucrări de proastă calitate, iar posibilităţile locale au fost slab folosite.

De faptul că gospodăria colectivă din Bucinişu a cumpărat de doi ani ţiglă, cheresteaua, varul şi tot ce trebuie pentru construirea unui grajd, şi nu a început nici pînă azi lucrul, este vinovată în primul rînd comisia raională. Tot din vina ei gospodăria din Radomiru pune doar temelii construcţiilor şi le lasă apoi în voia soartei, iar colectiva din Apele Vii se aventurează în construcţii uriaşe faţă de posibilităţile ei şi de perspectivele imediate de dezvoltare. Nu mai lungim lista exemplelor, întrucît socotim că cele de mai sus oglindesc suficient inactivitatea comisiei de amplasare, inactivitate care duce la pagube pentru gospodăriile colective şi la stagnarea dezvoltării lor armonioase.

IN LOC DE CONCLUZII

Din aspectele arătate se desprind de la sine concluziile. Sînt necesare totuşi unele sublinieri: comisia raională de amplasare trebuie imediat reorganizată. Ea trebuie să-şi ia pînă la sfîrşitul anului doar sarcina: sprijinirea gospodăriilor colective pentru a termina construcţiile aflate într-un stadiu avansat şi întreţinerea clădirilor existente (în raion sînt gospodării colective ca cele din Drăghiceni care nu acordă nici o grijă păstrării în bună stare a clădirilor).

Comisia de amplasare să ţină seama de circulara nr. 2529/1911 din 6 mai 1953 a cabinetului Consiliului de Miniştri, care cuprinde bogate şi preţioase îndrumări, precum şi planuri şi modele pentru amplasarea construcţiilor din gospodăriile colective.

AURA ŞTEFĂNESCU şi A. BĂBEANU

Cultivatori de in şi cînepă din regiunea Stalin!

Respectaţi termenele optime de recoltare indicate de către îndrumătorii D.C.A.

Sortaţi pe calităţi tulpinile recoltate.

Predaţi centrelor de colectare, la termenele stabilite pe comune, tulpinile recoltate şi sortate.

Odată cu predarea recoltei din 1957 încheiaţi contracte pentru anul 1958, pentru a putea alege şi pregăti din toamnă în mod corespunzător terenul pentru culturi, prin aplicarea arăturii adînci şi incorporarea îngrăşămintelor minerale în sol. Aceasta aduce venituri mari la hectar şi ridică bunăstarea gospodăriei voastre.

Comunicare

Centrul Şcolar Veterinar din Bucureşti, str. Justiţiei nr. 55, telefon 5.65.96, anunţă:

1) Intre 1—15 septembrie 1957 organizează o ultimă sesiune de lichidare pentru examenul de diplomă al absolvenţilor foştelor şcoli medii tehnice.

Informaţii la secretariatul şcolii.

2) Examenul de admitere pentru şcoala tehnică de maiştri veterinari cursuri fără frecvenţă se ţine la 1 oct. 1957.

DIRECŢIUNEA

CRESC VENITURILE COLECTIVIŞTILOR

Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Limpeziş, raionul Ploeşti, posedă 160 ha de teren arabil, din care 4 ha grădină de legume.

In afară de terenul arabil pe care harnicii colectivişti l-au însămînţat cu grîu, porumb, orz şi cînepă pentru fuior, gospodăria mai are şi 400 de oi, 80 familii de albine, 16 scroafe fătătoare şi în plus vaci şi vite mari de muncă. Toate acestea aduc venituri însemnate gospodăriei. Valorificînd 1.000 kg de lînă, colectiviştii au cumpărat un autocamion care le uşurează munca în transportul cerealelor şi le aduce totodată mari venituri băneşti.

De asemenea, printr-o îngrijire raţională a scroafelor de prăsilă se obţin în medie la o fătare cîte 14 purcei de la fiecare scroafă.

Un însemnat venit le mai aduce colectiviştilor şi recolta de cînepă care este destul de bogată. La predarea cînepei contractată cu statul, ei vor primi peste 100.000 lei.

Toate aceste venituri precum şi recolta bogată de cereale din acest an ajută gospodăriei să se întărească şi să se dezvolte, iar colectiviştilor să-şi îmbunătăţească traiul.

MAZILESCU ŞTEFAN
corespondent

LA CULES

La gospodăria agricolă de stat Iveşti, regiunea Galaţi culesul strugurilor pentru masă este în toi. Printre muncitoarele care s-au evidenţiat în mod deosebit în ultima săptămînă la această muncă, este şi tov. Ana Pistol (din fotografia de faţă) care îşi depăşeşte norma zilnică cu aproape 100 la sută.

Să punem bază trainică viitoarei recolte de grîu

(Urmare din pag. 1)

răsărit în cursul verii. Dacă discuitorul nu lucrează bine, vom folosi plugul cu ramă. In cazul cînd semănăm grîul după lucernă sau ierburi perene, arătura pentru însămînţare trebuie făcută cît mai curînd posibil cu plugul cu antetrupiţă, la 20—22 cm, eventual după o ploaie.

In Bărăgan o mare suprafaţă de grîu va trebui însămînţată în toamna aceasta după porumb. Semănatul grîului după porumb se poate face în condiţii bune, mai ales dacă cultura a fost bine întreţinută şi dacă recoltatul ei se face fără întîrziere. Adîncimea arăturii este în funcţie de starea de îmburuienire a pămîntului şi de gradul lui de umiditate; în cazul terenurilor îmburuienite, este preferabilă lucrarea cu discuitorul care taie buruienile, îndeosebi ciurlanii, şi apoi să se execute arătura adîncă de însămînţare (20—22 cm), plugul fiind urmat de grapa stelată. Pe pămînturile curate se poate face direct arătura de însămînţare. Pe solurile umede adîncimea arăturii poate fi mai mică, de 16—18 cm.

In Bărăgan este neapărat nevoie ca după arătură să urmeze grapa stelată sau tăvălugul care să mărunţească bulgării şi să îndese pămîntul pentru a forma un bun pat germinativ. In cazul cînd în sol este umiditate puţină, se va tăvălugi şi după semănat.

Pe pămînturile nisipoase din jurul localităţilor Pogoanele şi Hagieni, precum şi pe solurile brun-deschis de stepă de la sud de Brăila şi pe malul Borcei între Feteşti şi Călăraşi, arăturile de însămînţare pot fi făcute mai în faţă (12—15 cm). Pe cernoziomul castaniu din cîmpia Ciulniţei (raioanele Feteşti, Călăraşi şi Slobozia) arătura de 15—18 cm este suficient de adîncă mai ales acolo unde pămîntul a fost lucrat la adîncime mare mai mulţi ani de-a rîndul. Pe cernoziomurile ciocolat şi degradat din raioanele Lehliu, Urziceni şi Făurei, precum şi pe aluviunile de pe malurile Ialomiţei şi Borcei se cere a fi făcute arături mai adînci, de 20 cm, cu condiţia să nu se scoată bolovani. Sărăturile de la Călmăţui vor fi lucrate mai superficial pentru a nu se scoate la suprafaţă sărurile vătămătoare plantelor.

INGRĂŞĂMINTE RECOMANDATE. In cîmpia Bărăganului grîului îi prieşte foarte bine îngrăşarea cu superfosfat, deoarece el măreşte puterea de rezistenţă a plantelor la ger, ajută înfrăţitul, sporeşte rezistenţa la cădere şi grăbeşte coacerea cu cîteva zile, evitînd astfel în mare măsură şiştăvirea pronunţată a boabelor. **Superfosfatul trebuie aplicat odată cu arătura de bază sau cu lucrarea pregătitoare semănatului, în cantitate de 200 kg la ha pe terenurile care au primit îngrăşăminte în anii trecuţi, şi 250—300 kg la ha acolo unde nu a mai fost dat superfosfat. Folosirea superfosfatului granulat duce la sporirea şi mai mare a producţiei, fiind necesară totodată o doză mai mică de îngrăşămînt.**

Gunoiul de grajd bine putrezit, aplicat ca îngrăşămînt de bază, în cantitate de 20—30 tone la ha poate aduce sporuri de recoltă de 30—40 la sută. In această privinţă, trebuie subliniat că unii cultivatori din Bărăgan mai obişnuiesc încă să arunce cantităţi însemnate de gunoi de grajd la rîpe sau să-i dea foc la marginea satelor. Pe de altă parte, în unele locuri bălegarul este folosit în stare neputrezită, păioasă, ceea ce duce la „opărirea" plantelor. **Recomandăm ţăranilor muncitori din Bărăgan să părăsească aceste practici învechite şi păgubitoare şi să folosească odată cu arătura de bază cantităţi cît mai mari de gunoi de grajd bine putrezit.**

SEMĂNATUL. In mod obişnuit în Bărăgan însămînţatul grîului începe în prima decadă a lunii octombrie, deoarece din experienţa mai multor ani s-a constatat că ploile de toamnă încep să cadă de obicei pe la 7—8 octombrie. Totuşi, unităţile agricole de stat şi cooperatiste care vor avea de însămînţat în toamna aceasta suprafeţe mari cu grîu, pot începe semănatul chiar de la sfîrşitul lunii septembrie. In ceea ce priveşte cantitatea de sămînţă, rezultate bune se obţin atunci cînd se asigură o densitate de 450—500 plante la m.p., ceea ce corespunde în medie cu 160—170 kg de sămînţă la ha.

Adîncimea de îngropare a seminţei are o mare importanţă în condiţiile climatice ale cîmpiei Bărăganului. Astfel, semănatul mai adînc, la 6—8 cm, dă întotdeauna mai bune rezultate decît semănatul mai în faţă, la 3—4 cm. Sămînţa îngropată superficial nu găseşte întotdeauna în sol umiditatea necesară încolţirii şi răsăririi; prin îngroparea mai adîncă a seminţei se măreşte rezistenţa la ger, iar fenomenul de descălţare scade simţitor.

Ca metodă de semănat poate fi folosit cu rezultate foarte bune semănatul cu maşina în rînduri obişnuite, la distanţa de 12—15 cm, sau în rînduri dese, la 6—7 cm. **Nu recomandăm să se mai folosească semănatul în cruce, deoarece în felul acesta se întîrzie foarte mult semănatul, se face risipă de forţe de muncă şi de materiale, iar sporurile de producţie obţinute nu sînt economice.**

In încheiere, vrem să atragem atenţia cultivatorilor ca în toamna aceasta să evite unele greşeli care nu fac altceva decît să ducă la micşorarea producţiei; printre ele se numără semănatul cu mîna, însămînţatul prea în faţă, la 2—3 cm într-un teren bolovănos, prost pregătit, semănatul mult prea devreme sau prea tîrziu şi aşa mai departe.

Condiţiile de climă şi de sol ale Bărăganului permit să se obţină la ha o producţie medie de circa 2.000 kg de grîu la hectar, atunci cînd se aplică măsurile agrotehnice cele mai corespunzătoare. Recoltele sporite obţinute de diferite unităţi agricole de stat şi cooperatiste din această parte a ţării precum şi de staţiunea noastră chiar în anii mai puţini favorabili, dovedesc cu prisosinţă acest fapt.

Comasarea — acţiune importantă în transformarea socialistă a agriculturii

Strîngerea într-unul sau mai multe trupuri a fîşiilor de pămînt ale ţăranilor muncitori înscrişi în unităţi agricole cooperatiste se numeşte comasarea terenurilor. Comasarea este o operaţie destul de complicată şi grea care pretinde din partea inginerilor şi tehnicienilor cadastrali, pe lîngă o temeinică pregătire profesională, şi multă orientare politică. Comasarea trebuie astfel făcută încît să asigure unităţii nou create sau mărite prin înscrieri de noi membri, condiţii tehnice maxime de aplicare a ştiinţei în agricultură. Totodată comasarea nu trebuie să producă nemulţumiri ţăranilor muncitori cărora li se schimbă terenul.

Alegerea perimetrului este, de aceea, una din cele mai importante acţiuni ale lucrărilor de comasare. In fixarea perimetrului se ţine, în primul rînd, seama de 2 principii:

1. — Terenul din perimetru să fie în medie de aceeaşi calitate şi să aibă pe cît posibil aceeaşi folosinţă ca şi suma parcelelor aduse de membrii în unitatea cooperatistă.

2. — Numărul ţăranilor cărora li se schimbă pămîntul să fie cît mai mic cu putinţă. Cel de al doilea principiu arată că între comasare şi munca de atragere a ţăranilor muncitori în unităţile agricole cooperatiste este o strînsă interdependenţă. In regiunea noastră s-au format în ultimul timp întovărăşiri fără să se facă schimburi de teren. Aceasta datorită faptului că agitatorii au convins să intre în întovărăşiri pe toţi ţăranii care aveau pămînt într-o anumită tarla. Este drept că această metodă a dus şi la situaţia nedorită că, pe alocuri, acelaşi ţăran să fie membru al mai multor întovărăşiri. Situaţia aceasta va putea fi însă îndreptată cu uşurinţă prin schimburi de teren şi de familii între întovărăşiri.

Dar să revin la problema comasării. Alegerea perimetrului comportă cîteva acţiuni preliminare:

1. — Verificarea de teren a parcelelor trecute în cererile de înscriere pentru a se stabili exact suprafaţa lor, categoriile de folosinţă, calitatea terenului, distanţa fiecăreia faţă de sat şi distanţa între ele.

2. — Amplasarea parcelelor pe un plan de situaţie al teritoriului comunei sau satului respectiv.

După efectuarea acestor operaţii inginerul sau tehnicianul cadastral, comitetul de iniţiativă şi sfatul popular comunal vor fixa perimetrul respectînd cele două principii expuse la începutul articolului.

După alegerea perimetrului se trece la identificarea tuturor producătorilor agricoli care posedă pămînt acolo. Identificarea se face pe parcele, în ordinea situării lor pe teren. Pentru fiecare parcelă se stabileşte numele posesorului şi domiciliul, suprafaţa pe categorie de folosinţă şi calitatea pămîntului. Operaţia identificării este urmată de întocmirea tabelelor de schimb şi efectuarea schimbului. La întocmirea tabelelor şi efectuarea schimbului participă un colectiv comunal larg. Acesta este necesar pentru a se evita orice greşală care poate provoca nemulţumiri. Ţăranii scoşi din perimetru trebuie să primească teren de aceeaşi calitate şi, pe cît e cu putinţă, la aceeaşi depărtare faţă de sat.

Am enumerat unele din problemele comasării cu aspect mai general. Atragem atenţia inginerilor şi tehnicienilor cadastrali care muncesc pentru înfiinţarea de noi unităţi agricole cooperatiste că în numărul de marţea următoare vom descrie mai amănunţit operaţiile tehnice ale comasării. In descrierea acestor operaţii vom ţine seama de stagiul diferit în care se află lucrările de evidenţa funciară în diverse regiuni ale ţării.

DUMITRU RAŢA
şeful serviciului O.T.A. al regiunii Bucureşti

ILIE NEAGOE
inginer cadastral

Succesele şi perspectivele de dezvoltare ale AGRICULTURII BULGARE

TODOR GHENCEV
redactor şef adjunct al ziarului „Za kooperativno zemedelie"

Marea zi de 9 septembrie, sărbătorită de poporul bulgar în acest an pentru a 13-a oară, a deschis o eră nouă ţării noastre, descătuşînd din lanţurile imperialismului forţele creatoare ale poporului. Pentru ţărănimea muncitoare din Bulgaria s-au deschis perspective noi şi luminoase.

Propăşirea satului bulgar a devenit o grijă permanentă a Partidului Comunist şi a guvernului R.P. Bulgaria. Această grijă s-a concretizat în conducerea înţeleaptă de către partid a ţărănimii bulgare pe drumul cooperativizării. În preocuparea de a încetăţeni în ţara tehnica cea mai înaintată, verificată în agricultura Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, şi mai ales, în eforturile de a dezvolta cu succes industria naţională constructoare de maşini agricole. Aceasta pe de o parte, iar pe de altă parte, ea s-a concretizat în grija continuă de a aproviziona unităţile cooperatiste cu îngrăşăminte chimice, cu preparate împotriva bolilor pomilor şi cu insecticide împotriva dăunătorilor, ca şi aceea de a asigura seminţe selecţionate şi animale reproducătoare de rasă, cum şi înfiinţarea de institute, şcoli şi cursuri pentru pregătirea cadrelor necesare agriculturii.

Biruitoare în lupta împotriva vechilor rînduieli, Bulgaria nouă este ţara în care au luat fiinţă 3.123 cooperative agricole de producţie, înglobînd mai mult de 80 la sută din gospodăriile ţărăneşti. Suprafaţa de teren arabil cooperativizată se ridica la acelaşi procent. Practic, cooperativizarea agriculturii R.P. Bulgaria a fost desăvîrşită în întregime în regiunile de cîmpie ca şi în majoritatea regiunilor semi-muntoase.

Ajutorul politic dat de partid ţărănimii bulgare a fost consolidat de un puternic sprijin material, care a constituit pilonul de bază al transformării socialiste a agriculturii. Astăzi în R.P. Bulgaria funcţionează 208 S.M.T.-uri, care deservesc agricultura cu 26.000 de tractoare convenţionale de cîte 15 C.P. cu 4.000 de combine şi zeci de mii de alte maşini.

Marile succese dobîndite pe calea transformării socialiste a agriculturii sînt succese ale ţăranilor bulgari, care, urmînd cu încredere drumul arătat de partid, muncesc fără preget pentru întărirea economică şi organizatorică a cooperativelor agricole de producţie. Pretutindeni în cooperative se caută noi forme de organizare a muncii şi de împărţire a veniturilor, avîndu-se la bază principiul „după cantitatea şi calitatea muncii", şi aceasta se răsfrînge în bine asupra întăririi materiale a cooperativelor şi asupra cointeresării materiale a cooperatorilor.

Rezultatul cel mai important al acţiunilor îndreptate spre întărirea organizatorică a cooperativelor agricole de producţie, al studierii uriaşei experienţe acumulate şi al mecanizării din ce în ce mai largi, este creşterea rapidă a veniturilor. An de an au crescut în proporţii însemnate veniturile realizate de unităţile cooperatiste, atît în sectorul vegetal, cît şi în cel animal, în comparaţie cu venitul obţinut de gospodăriile ţăranilor individuali. Iată cîteva cifre care vorbesc de la sine: în 1952, veniturile cooperativelor au fost la grîu cu 12,5 la sută mai mari decît ale ţăranilor individuali, pentru ca în 1956 această diferenţă să se ridice la 20,5 la sută. La porumb recoltele cooperatorilor au întrecut recoltele individualilor cu 21 la sută în 1952 şi cu 43,4 la sută în 1956. Şi trebuie ţinut seama că în acest răstimp au crescut şi recoltele ţăranilor individuali care au primit şi ei un preţios ajutor din partea statului în scopul obţinerii unor producţii sporite. Deosebit de însemnate sînt şi rezultatele obţinute în ansamblu pe întreg sectorul animalier al agriculturii din R.P. Bulgaria. Astfel, de la 352 kg de lapte, cît se obţinea în medie de la o vacă în 1951, s-a ajuns în anul 1956 la o producţie anuală de 1.193 de kg de lapte în medie de la fiecare vacă. În aceeaşi perioadă, producţia de lînă pe cap de ovină a crescut de la 1,728 kg la 2,313 kg lînă.

Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar şi Consiliul de Miniştri au luat o serie de măsuri importante în vederea întăririi continue a sistemului cooperatist în scopul desfăşurării cu succes a luptei pentru obţinerea de venituri mari. Au fost astfel mărite preţurile de achiziţionare a celor mai importante produse agricole, s-au redus preţurile preparatelor de protecţie a culturilor, s-au anulat cotele obligatorii atît pentru cooperative cît şi pentru gospodăriile individuale din regiunile muntoase şi din raioanele slab productive semi-muntoase. S-a redus, de asemenea, preţul lucrărilor executate de S.M.T. Alte măsuri importante s-au luat pentru stimularea şi dezvoltarea creşterii porcinelor şi a ovinelor producătoare de lînă fină şi semifină. De la 1 ianuarie 1957 se distribuie pensii tuturor cooperatorilor care au împlinit 55 de ani (femei) şi 60 de ani (bărbaţi). Cea mai importantă sarcină care stă astăzi în faţa partidului şi guvernului şi a tuturor lucrătorilor din domeniul agriculturii este folosirea deplină a tuturor posibilităţilor ce stau la dispoziţia agriculturii socialiste, folosirea cea mai raţională a calităţilor solului şi a condiţiilor climaterice ale ţării pentru obţinerea de venituri cît mai mari şi mai constante, atît în sectorul vegetal cît şi în sectorul animal. Principala condiţie pentru realizarea cu succes a acestei sarcini este cunoaşterea factorilor de bază de care depinde îndeplinirea cu succes a acestei opere şi anume: calitatea înaltă a pregătirii ogoarelor şi întreţinerii culturilor, însămînţarea numai a unor seminţe selecţionate de mare productivitate, îngrăşarea îndestulătoare a terenurilor.

O Hotarîre specială a C.C. al Partidului şi a Con-

Lucrînd pămîntul cu mijloace mecanizate, aşa după cum se vede în fotografie, oamenii muncii de pe ogoarele R. P. Bulgaria obţin an de an recolte tot mai îmbelşugate.

siliului de Miniştri, publicată la sfîrşitul anului 1956, stabileşte măsuri pentru o imediată şi strictă raionare a culturilor producătoare de seminţe, şi recomandă căile cele mai drepte ce duc la îndeplinirea acestei sarcini. Există astfel certitudinea că în următorii doi ani agricultura din R.P. Bulgaria va dispune de cantităţi suficiente de seminţe de soi de mare productivitate, de puieţi şi răsaduri din specii nobile îmbunătăţite.

Bulgaria e vestită de multă vreme pentru podgoriile, grădinile de zarzavaturi şi legume şi mai ales pentru excepţionala calitate a tutunului. Acest lucru a stat în atenţia C.C. al Partidului Comunist Bulgar şi a Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, care într-o şedinţă, ce a avut loc în iunie 1956, au stabilit o serie de sarcini de mare actualitate în direcţia dezvoltării acestor culturi tradiţionale, în care ţăranul bulgar are acumulată o experienţă de veacuri. S-au evaluat posibilităţile de export al fructelor, zarzavaturilor şi legumelor din Bulgaria în U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară. Pe această bază concretă a posibilităţilor de export şi a existenţei condiţiilor mai înaintate enumerate s-au şi plantat, de pildă, 558.731 decari cu vie tînără şi 546.822 decari de livezi de pomi fructiferi, în special meri, pruni, peri ş.a.

Sarcini importante stau şi în faţa sectorului zootehnic al agriculturii cooperativizate a R.P. Bulgaria. Efortul principal în acest sector se îndreaptă spre micşorarea la minimum a folosirii vacilor ca animale de muncă şi povară spre folosirea exclusivă a vacilor ca animale producătoare de lapte. Bulgaria ocupă un loc de frunte în Europa după numărul de oi (peste 1.500.000 de oi merinos şi semimerinos). Principala sarcină ce se pune în sectorul ovin este încrucişarea oilor din rasele locale cu rase ce dau lînă fină şi semifină.

Realizările de pînă acum, dezvoltarea în ritm rapid a cooperativizării agriculturii, care în R.P. Bulgaria dispune deja de baza tehnico-materială necesară, sînt o garanţie sigură că sarcinile ce stau în faţa noii agriculturi socialiste vor fi îndeplinite cu succes. Iar înţeleapta politică a partidului şi a puterii populare care cîrmuieşte astăzi Bulgaria democrat-populară, colaborarea şi ajutorul acordat cu generozitate de Uniunea Sovietică şi ţările frăţeşti ale lagărului socialist, sînt o certitudine a succesului deplin în opera măreaţă a transformării socialiste a agriculturii R.P. Bulgaria. Că aceasta se va înfăptui nu se îndoieşte nimeni, pentru că această sarcină istorică şi-au asumat-o cu entuziasm harnicii cooperatori bulgari, care muncesc cu însufleţire pentru înflorirea patriei lor socialiste, pentru viaţa lor din zi în zi mai frumoasă şi mai îmbelşugată, pentru propăşirea întregului popor al Bulgariei noi democrat-populare.

În ULTIMELE 3 ZILE

O manevră sortită eşecului

„Sesiunea specială" a Adunării Generale a O.N.U. ce se va deschide peste cîteva zile la New York va fi consacrată discutării raportului întocmit de aşa-numitul comitet al celor cinci cu privire la situaţia din Ungaria. Convocarea acestei sesiuni dovedeşte în chip grăitor intenţia S.U.A. de a transforma Organizaţia Naţiunilor Unite într-un instrument de amestec în afacerile interne ale altor ţări. Aşa dar, tribuna O.N.U. va fi din nou folosită pentru rostirea de calomnii la adresa regimului de democraţie populară din Ungaria şi împotriva Uniunii Sovietice. Aşa dar, din nou se va face zarvă în jurul „problemei ungare", în timp ce probleme cu adevărat arzătoare, a căror rezolvare frămîntă întreaga omenire, sînt lăsate la o parte. Puterile occidentale se dau în lături de la abordarea problemei dezarmării, a interzicerii experienţelor termonucleare, se prefac a nu şti că lupta pentru eliberare a popoarelor din Oman, Algeria, Cipru etc. este reprimată cu sălbăticie.

Înfiinţat din iniţiativa şi sub presiunea S.U.A. Comitetul O.N.U. pentru „problema ungară" a alcătuit ca rezultat al „anchetelor" efectuate, un raport menit, după cum se arată chiar în introducere, să „furnizeze Adunării Generale a O.N.U. informaţii referitoare la intervenţia sovietică în Ungaria".

Cît de serioase, cît de demne de crezare sînt aceste informaţii, se poate vedea chiar numai din următorul fapt semnificativ: în afară de numele a trei trădători de patrie — Ana Kethly, Bela Király şi Ioszef Kovago, raportul nu pomeneşte numele celor care au dat mărturiile. În schimb, pentru a compensa această neînsemnată „omisiune", şi mai ales pentru a fi pe placul inspiratorilor săi, raportul este plin de calomnii la adresa R. P. Ungare, a guvernului Kadar, iar evenimentele din octombrie şi noiembrie sînt prezentate în mod cu totul tendenţios.

Pentru întocmirea raportului, Comitetul O.N.U. s-a servit din abundenţa de „informaţiile" servile de spioni, contrarevoluţionari, agenţi imperialişti şi trădători de patrie. În schimb, nu se pomeneşte nici un cuvînt despre documentele publicate de guvernul ungar. Este trecută sub tăcere activitatea trădătoare a fostului guvern al lui Imre Nagy care a violat ordinea legală şi Constituţia R. P. Ungare, luînd hotărîri în probleme care erau de competenţa Adunării de Stat şi a Prezidiului. Nu se pomeneşte nimic despre faptul că guvernul Nagy a pus în libertate prizonieri politici şi criminali de drept comun, printre care şi numeroşi fascişti criminali de război.

Opinia publică mondială şi-a exprimat în dese rînduri dezacordul faţă de continuarea activităţii aşa-zisului „Comitet". Numeroase ţări — India, Indonezia, Iran, Birmania — au refuzat să participe la lucrările ei. Iar primul ministru al Ceylonului Bandaranaike, a declarat că ţara sa — reprezentată în Comitetul O.N.U. pentru Ungaria — se va opune oricăror încercări de a se convoca o sesiune a Adunării Generale O.N.U. în problema ungară.

Poate că maşina de vot americană va reuşi să impună o nouă rezoluţie calomnioasă la adresa U.R.S.S. şi R. P. Ungare. Însă, aşa cum bine văd oamenii cinstiţi din lumea întreagă, această nouă manevră cusută cu prea vizibilă aţă albă, va fi sortită ca şi celelalte unui ruşinos eşec.

Să se condamne folosirea forţei în Orientul Apropiat şi Mijlociu

La 3 septembrie, A. A. Gromiko, ministru Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis ambasadorilor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei acreditaţi la Moscova notele guvernului sovietic în problema situaţiei din Orientul Apropiat şi Mijlociu. Aceste note urmează schimbului de note dintre guvernul U.R.S.S., pe de o parte şi guvernele S.U.A., Marii Britanii şi Franţei pe de altă parte, din 19 aprilie şi respectiv 11 iunie a.c., cînd puterile occidentale au refuzat să accepte adoptarea unei declaraţii a celor patru puteri în problema păcii şi securităţii în Orientul Apropiat şi Mijlociu, propusă de guvernul sovietic.

În nota guvernului sovietic din 3 septembrie adresată guvernului S.U.A. se arată că politica promovată de S.U.A., Marea Britanie şi Franţa în Orientul Apropiat şi Mijlociu de înjghebare a unor blocuri militare şi de amestec în treburile interne ale ţărilor din această regiune a dus la o agravare serioasă a situaţiei din Orientul Apropiat şi Mijlociu, şi crează în permanenţă noi focare de conflicte, care pun în primejdie cauza păcii şi securităţii internaţionale.

Guvernul sovietic atrage din nou atenţia guvernului S.U.A. asupra urmărilor primejdioase la care poate duce această politică, inclusiv intenţia ostilă exprimată în nota sa din 11 iunie a.c. de guvernul S.U.A. de a continua să atragă ţările din această regiune în diferite grupări militare.

În nota adresată de guvernul sovietic guvernului Marii Britanii se arată că guvernul Marii Britanii adoptînd o poziţie negativă faţă de propunerea privind renunţarea la folosirea forţei în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi neprezentînd nici un fel de propuneri concrete care ar duce la normalizarea situaţiei în Orientul Apropiat şi Mijlociu, a recurs în prezent din nou la folosirea forţei militare, de data aceasta în Oman şi Yemen. În prezent Marea Britanie, S.U.A. şi Franţa intensifică războiul nervilor împotriva Siriei şi se pregătesc pentru noi acţiuni comune îndreptate împotriva Siriei.

În încheierea notelor adresate guvernelor Marii Britanii şi Franţei, guvernul sovietic declară că pentru preîntîmpinarea conflictelor în viitor şi pentru însănătoşirea generală a situaţiei din Orientul Apropiat şi Mijlociu este necesar ca cele patru mari puteri, ca prim pas, să prezinte o declaraţie în care condamnă folosirea forţei drept mijloc pentru rezolvarea problemelor nereglementate în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi renunţă de a se amesteca în treburile interne ale ţărilor din această regiune.

Buletin meteorologic pentru zilele de 11, 12 şi 13 septembrie

Vremea va fi călduroasă cu cerul mai mult senin, exceptînd nordul ţării unde temporar se vor produce înnourări mai accentuate şi vor cădea ploi parţiale sub formă de averse însoţite de descărcări electrice.

Vînt slab şi temporar parţial, predominînd în sectorul sud-vestic. Temperatura în creştere. Minimele vor oscila între 9 şi 19 grade iar maximele între 24—32 grade. Temperatura solului în creştere, iar umezeala în scădere.

PE SCURT DESPRE

Jocurile Internaţionale sportive săteşti

Recent s-au desfăşurat la Wloklawek, în R. P. Polonă, Jocurile Internaţionale Sportive Săteşti. Ediţia din acest an, a III-a, s-a bucurat de o participare mult mai numeroasă faţă de ediţiile precedente, la startul întrecerilor fiind prezenţi aproape 400 de sportivi din 7 ţări: R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Romînă, R. P. Ungaria, U.R.S.S. şi R. P. Polonă.

DESPRE CONCURENŢII NOŞTRI...

Reprezentanţii ţării noastre au fost selecţionaţi dintre cei mai buni sportivi aparţinînd colectivelor Recolta. Delegaţia romînă a cuprins un număr de 36 de sportivi, care au participat la toate disciplinele prevăzute în regulamentul întrecerilor. Dintre toţi, fără îndoială că cea mai bună comportare au avut-o fotbaliştii, care au realizat un adevărat tur de forţă, susţinînd în 4 zile, trei meciuri cu cele mai puternice echipe participante la turneu. Astfel, în prima întîlnire, echipa noastră a avut de înfruntat la Plock reprezentativa Poloniei. Meciul a avut o desfăşurare cu adevărat dramatică, reprezentanţii noştri reuşind să cîştige în prelungiri cu scorul de 6—5, după ce pînă în minutul 76 echipa poloneză conducea cu categoricul scor de 3—0!... Cel de-al doilea meci, contînd drept semifinală, l-am susţinut în compania puternicei reprezentative a R. Cehoslovace, împotriva căreia sportivii noştri au trebuit să lupte 135 de minute! Cum şi după epuizarea tuturor prelungirilor regulamentare scorul a rămas nedecis (2—2), învingătorul n-a putut fi cunoscut decît prin tragere la sorţi. Şi sorţii fiindu-ne favorabili, iată-ne în finală, avînd drept adversari pe reprezentanţii U.R.S.S. Efortul solicitat echipei noastre de cele două meciuri anterioare ne-a privat însă de o victorie pe care specialiştii o prevedeau în unanimitate.

În ce-i priveşte pe atleţi şi despre aceştia se pot spune lucruri frumoase. Obţinînd locul 1 în proba de lungime juniori, prin **Adrian Samungi** (6,57 m.), precum şi locuri fruntaşe în probele de lungime seniori (**R. Licher**), senioare, (**L. Holhoş**), ştafetă 4x100 m şi 8x4x2x100 m, concurenţii romîni au confirmat interesul de care se bucură atletismul printre sportivii din satele patriei noastre.

O comportare sub aşteptări au avut-o, în schimb cicliştii. Trebuie să precizăm însă, că faptul acesta li se datoreşte mai puţin lor, şi mai mult defecţiunilor mecanice survenite în timpul curselor şi care i-au făcut să piardă minute preţioase.

...ŞI DESPRE CEILALŢI CONCURENŢI

Jocurile Internaţionale Sportive Săteşti din acest an au fost dominate, de departe de sportivii U.R.S.S.. Priveam, cu prilejul festivităţii de închidere a Jocurilor, cum pe pieptul fiecărui sportiv sovietic strălucea cel puţin o medalie. Alţii însă — ca de pildă Katia Voroşila, aruncătoare de disc, greutate şi suliţă — au obţinut 2 şi chiar 3 medalii! Dintre concurenţii reprezentînd celelalte ţări, o bună impresie au lăsat-o bulgarii, prin atleţii **Kaşalov** (greutate juniori), **Paravanov** (ciocan-juniori) şi bineînţeles cicliştii, printre care au figurat cunoscuţii rutieri **Ognenschi**, cîştigătorul probei individuale, şi **Lalev**.

La sfîrşitul întrecerilor a avut loc o conferinţă internaţională, pentru a se stabili data şi locul de desfăşurare a ediţiei viitoare. Întrucît au existat mai multe propuneri, conferinţa a hotărît să se reîntrunească la 5—6 octombrie la Praga.

Considerînd pozitivă participarea sportivilor romîni la Jocurile Internaţionale Săteşti, credem că şi pe viitor ei vor fi prezenţi la startul acestei competiţii. Este de dorit însă, ca să fim reprezentaţi de o delegaţie completă, pentru a demonstra şi mai bine interesul acordat sportului în colectivele sportive săteşti din ţara noastră.

ELENA MATEESCU

Prin Bulgaria prietenă (II)

Venituri mari, trai îmbelşugat

Ani de-a rîndul, membrii gospodăriei agricole cooperatiste din Dropla au cultivat o plantă care în loc de cîştig le-a adus pagube: inul de sămînţă. Această plantă era aşa de nerentabilă, încît cooperatorii spuneau:

— E păcat de atîta trudă! Mai bine lipsă, decît aşa cultură!

— Să punem altceva!

Consiliul de conducere a ascultat părerile cooperatorilor. A consultat specialiştii, a cercetat adînc. Pînă la urmă, s-a constatat că oamenii aveau dreptate. Pe pămîntul lor inul de sămînţă nu era rentabil. S-a renunţat deci la cultura inului de sămînţă, şi în schimb, pe o suprafaţă de 70 ha, oamenii au început să cultive in de fuior. Încă din primul an, măsura s-a dovedit chibzuită. Suprafaţa cultivată cu in reprezintă a 27-a parte din pămîntul arabil al gospodăriei, iar la venituri contabilit au înscris în registre: 19 la sută din totalul veniturilor băneşti sînt aduse de inul de fuior.

De aceea, astăzi, alături de grîu şi porumb, inul constituie cultura de bază a gospodăriei. Din totalul veniturilor cele aduse de culturile de cîmp alcătuiesc circa trei cincimi.

Alături de culturile de cîmp, un alt izvor de venituri al cooperativei agricole de producţie „Orlov" este creşterea animalelor. Gospodăria are patru ferme: una de vaci, una de porci, una de oi şi alta de păsări. În anul trecut, a fost înfiinţată şi o crescătorie de albine care în prezent are 36 de stupi.

M-am interesat îndeaproape care sînt succesele obţinute de ei în creşterea animalelor. Preşedintele cooperativei, un bărbat înalt, cu faţă aspră dar cu privire blîndă, prietenoasă, mi-a povestit că veniturile cele mai mari sînt aduse de fermele de vaci şi de porci. Ferma de vaci a fost înfiinţată o dată cu întemeierea gospodăriei. Primele vaci erau de rasă locală. Mici şi prost îngrijite, dădeau lapte foarte puţin. De la o vacă, puteai lua lapte abia cît de la o capră. Şi în loc de venituri, ferma de vaci aducea pierderi. Unii dintre oameni se întrebau: De ce le mai ţinem? Numai aşa, să spunem că avem fermă de vaci? Să ne mănînce... pîinea?

Unii ziceau să schimbe rasa aducînd vaci străine, care dau lapte mult. Alţii susţineau de-a dreptul desfiinţarea fermei. S-a discutat mult, s-a chibzuit îndelung şi au fost cercetaţi iarăşi specialiştii. Membrii consiliului de conducere şi îngrijitorii au vizitat şi alte gospodării fruntaşe în creşterea vitelor şi pînă la urmă a fost găsită calea cea bună. Din încrucişarea vacilor de rasă locală cu **Beşii de Sadovska** şi cu **Montafon**, au ieşit exemplare bune atît de lapte cît şi de carne.

Şi la creşterea vacilor — ca şi la culturile de cîmp — în afară de îmbunătăţirea rasei s-a dovedit o preocupare pentru îmbunătăţirea continuă a îngrijirii lor. Potrivit raţiei medii, fiecărei vaci trebuie să i se dea zilnic cîte 2 kg de furaje concentrate. Acest lucru nu se face însă în mod mecanic. În funcţie de greutatea vie şi de productivitatea fiecărei vaci, se face o diferenţiere de raţii. Bunăoară, vaca Milana dă 22-23 litri de lapte pe zi şi primeşte 3 kg de furaje concentrate. Vaca Cinca dă 10 litri de lapte pe zi şi primeşte numai 1,800 kg de furaje concentrate.

Mărirea numărului de vaci, îmbunătăţirea rasei, buna îngrijire şi chibzuiala cu care sînt hrănite vitele au făcut ca an de an să crească veniturile aduse de ferma gospodăriei. Dacă în anul 1956 avea 48 de vaci de la care s-au obţinut, în medie 2.050 litri de lapte de la fiecare, în anul acesta, de la 70 vaci furajate, se vor obţine în medie, peste 2.500 litri.

De la ferma de vaci, ne îndreptăm spre ferma de porci a gospodăriei. Un bărbat în vîrstă, de vreo 50 de ani, tocmai umple o găleată de apă de la un robinet. Văzîndu-ne, închide robinetul şi ne întîmpină, spunîndu-ne aceleaşi cuvinte prieteneşti pe care le-am auzit de atîtea ori timp de o jumătate de zi cît am stat aici: „Bine-aţi venit". Omul se numeşte Enache Todor Ivanov şi este îngrijitor la porcii de îngrăşat. Ne povesteşte că lucrează aci din anul 1951, de cînd a intrat în gospodărie. Îi place această muncă şi cooperatorii socotesc că s-a specializat în creşterea porcilor, a devenit un fel de tehnician. Îngrijind cu pricepere animalele, căutînd metodele cele mai potrivite pentru obţinerea unei producţii mereu sporite el a izbutit să dea multe mii de kilograme de carne de porc, la un preţ de cost foarte scăzut.

— Pînă la 5-6 luni — ne explică el, purceii sînt duşi la păscut. În acest timp, nu le dăm decît puţine rădăcinoase. În timpul iernii, cînd nu pot fi duşi la păscut, îi hrănim cu zer şi nutreţ murat. Abia după ce împlinesc o jumătate de an, începem să-i hrănim cu furaje concentrate. Pentru hrana porcilor, noi mai folosim şi borhot sau şroturi care în bani reprezintă doar a zecea parte din costul altor furaje.

Preşedintele gospodăriei care mă însoţeşte îmi povesteşte apoi că pentru fiecare 100 kg de carne de porc sînt prevăzute 7 zile-muncă şi cîte 400 kg de nutreţ concentrat. Şi după cum arată porcii mari, închişi în boxe, se vede că nu le merge de loc rău. Într-adevăr, cu cheltuială puţină, se obţin cantităţi mari de carne de porc. În cursul anului 1956, cooperativa agricolă de producţie din Dropla a vîndut 46 de tone de carne de porc, pentru care a cheltuit 65 tone de orz şi ovăz şi 60 tone de porumb. Din vînzarea cărnii s-au încasat 250.508 leva. În anul acesta, cantitatea de carne vîndută statului va fi şi mai mare, iar veniturile gospodăriei vor creşte...

Este aproape de amiază. Soarele de vară este deosebit de fierbinte. În timp ce ne îndreptăm spre biroul gospodăriei cooperatiste, un difuzor instalat în piaţa din mijlocul satului transmite un cîntec romînesc. Este un cîntec pe care l-am auzit de multe ori în cele zece zile de cînd mă aflu în Bulgaria. Atît la Sofia cît şi la Plovdiv, la Varna sau în altă parte a ţării prietene, oamenii iubesc muzica romînească şi o ascultă cu plăcere.

— E radio Sofia sau Bucureşti? întreb, adresîndu-mă preşedintelui.

— E postul nostru de radioficare care acum transmite cîntece înregistrate pe plăci, — îmi răspunde el.

— Cîte difuzoare aveţi în comună?

— Multe. Avem şi vreo 160 de aparate. Cine n-are aparat de radio, are difuzor. În satul nostru nu e nici o casă fără aparat de radio sau difuzor.

Abia acum observ că satul este electrificat şi adaug:

— Toate casele sînt electrificate?

— Toate.

Răspunsul cade scurt, cu o nuanţă de mîndrie. Parcă altceva ar fi vrut să spună: „Asta nu mai înseamnă mare lucru. E o etapă depăşită în viaţa satului nostru".

Îl întreb apoi dacă se poate să vizitez casa îngrijitorului de porci. Arcuindu-şi uşor sprîncenele, preşedintele îmi răspunde:

— Se poate. De ce să nu se poată? Dar trebuie să mai aşteptăm puţin. La ora asta nu poate părăsi ferma.

Din tonul preşedintelui, înţeleg că nu m-ar duce bucuros acolo. În sat sînt alţi gospodari mai înstăriţi decît el. Pe aceia s-ar cuveni să-i vizitez...

Într-adevăr, nu m-am înşelat. În drum spre Enache Todor Ivanov, trecem pe lîngă multe gospodării înstărite. Casele de cărămidă înconjurate cu grădini de flori, de legume şi pomi fructiferi; acareturile din ogrăzi trădează belşugul şi bunăstarea oamenilor. Pe o fereastră deschisă, iese în uliţă o melodie săltăreaţă, semn că gospodina-i acasă şi-a deschis aparatul de radio. Iar undeva, în fundul unei ogrăzi, un porc grohăie cerînd hrană.

Casa lui Enache Todor Ivanov se află tocmai în marginea satului. Este o clădire modestă, dar nouă şi frumoasă, cu grădină de legume în jur. Aici, spre deosebire de alte gospodării, lipseşte ceva. La început nu îmi dam seama ce, dar imediat, un cîine zbucneşte printr-o spărtură de gard şi înţeleg. „Dacă şi curtea lui Enache ar avea gard nou, toate ar fi în ordine mă gîndesc eu. Se vede treaba că omul abia şi-a făcut casa şi urmează să facă, în curînd şi împrejmuirea. Poate că n-are nici mobilă ca lumea, nici aparat de radio. De aceea nu i-a convenit preşedintelui să m-aducă aici".

Sînt întrerupt din gînduri. O femeie tînără — nora gospodarului — deschide uşa din faţă şi ne pofteşte în casă...

— Gospodarul încă nu s-a întors? întreb eu.

— Ba a venit, dar face baie, îmi spune însoţitorul meu, tov. Vasile Gheorghiev Penev, — după ce a vorbit în bulgăreşte cu tînăra.

Vorbind în limba ei, nora gospodarului îmi oferă un scaun. Privesc în odaia cu pereţii frumos zugrăviţi. Mobilată cu pat şi dulap de nuc, odaia nu se deosebeşte cu nimic de cele de la oraş. Şi parcă pentru a-mi dovedi că şi în casa aceasta există aparat de radio, femeia întoarce un buton şi în odaie răsună îndată o voce de bărbat. E spicherul postului de emisiune din Sofia, care dă ştirile zilei.

Pe uşă, a intrat stăpînul casei. Îşi cere scuze că ne-a făcut să-l aşteptăm şi-n timp ce noră-sa iese îl rog să-mi povestească despre traiul în gospodăria cooperatistă.

Deşi ştie bine romîneşte, omul e cam zgîrcit la vorbă. Totuşi, aflu că pînă la 31 iulie, a făcut, împreună cu întreaga familie, 1.121 de zile-muncă, pentru care a primit ca avans 4.484 leva şi 10.089 kg de grîu, socotit cîte 9 kg la ziua-muncă (2 la începutul secerişului şi 7 la treieriş).

În anul trecut, şi-a făcut casă nouă, iar în anul acesta clădeşte încă una, pentru fiul cel mare. Şi-a mai făcut rost de 30.000 de cărămizi şi de lemne, iar în primăvară va face alta, pentru alt fiu...

— După cît văd, în fiecare an faci cîte-o casă! îl întrerup din vorbă. Înainte vreme puteai să faci tot aşa?

— Înainte? Nu puteam să fac nici uşa la zece ani, îmi răspunde, liniştită, gazda. Şi nu numai casă. Dacă-ţi murea un cal, nu mai puteai să-ţi iei altul.

Omul se întrerupe din vorbă. Pe uşă a intrat nora cu o tavă încărcată de bunătăţi. Pîine caldă, din care ies aburi, o farfurie cu miere de albine, brînză şi ouă fierte, o sticlă de ţuică...

— Poftiţi. Luaţi de mîncaţi, mă îndemnă Enache turnînd în pahare...

Nu-mi este foame, dar nu pot să refuz. Există un obicei bulgăresc. Dacă-ai intrat în casa omului, trebuie să guşti neapărat din mîncare. Altfel îl jigneşti. Iau o linguriţă de miere cu pîine caldă şi mănînc. Gust şi din ţuica tare ca spirtul. Încep apoi să curăţ un ou şi întreb:

— Cît pămînt ai avut înainte de-a intra în gospodărie?

— Aveam opt hectare şi mă credeam mai bogat decît alţii. De-aia nici n-am intrat o dată cu ceilalţi în gospodărie. Da' acuma... nu m-ar mai da afară nici cu tractorul, glumeşte omul şi toarnă iarăşi din sticlă, umplîndu-mi paharul.

ŞERBAN NEDELCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".